

YeniŞafak - Aydın ÜNAL

Selçuklu Towers Miraç Asansör Hicret Turizm

Şehrin ortasında yükselen, “rezidans, ofis ve AVM’den” müteşekkil gökdelenin en tepesinde kocaman '1071' yazıyor... Pazarlama sloganı ise “1071: Tarih yeniden yazılıyor...”

3-5 kilometre ötede, şehrin bir başka köşesinde göğü delen 3 ucube kulenin ismi ise 'Selçuklu Kuleleri.' Her bir kulenin ayrıca ismi var: Alparslan Kulesi, Ertuğrul Kulesi, Kılıçaslan Kulesi...

Selçuklu'nun başkentinin, hatta Anadolu'nun en yüksek, 42 katlı gökdeleninin ismi ise, 'Selçuklu Tower.' Altındaki alışveriş merkezinin ismi de 'Kule Site...'

Mekanı cennet olsun, Büyük Selçuklu Devleti Sultanı Alparslan, 1071 tarihinin, kendi adının, o yüce devletin isminin, hiçbir kimliği olmayan, kişiliksiz taş yığınlarında pazarlama ya da istismar aracı olarak kullanılacağını bilseydi, Malazgirt Zaferi'nden sonra herhalde oturur ağlardı.

İsfahan'dan Tebriz'e, Konya'dan Kahire'ye kadar, bugün bile ayakta duran kümbetler, camiler, köprüler, kervansaraylar, medreseler inşa etmiş bir medeniyetin evlatları olarak, en dokunulmaz kavramlarımızın en sefil yapılarında harcıâlem kullanılması bizi de ağlatsa gerekmez mi?

Hazreti Peygamber'in Mirac'a yükselmesinden güya akıl yürüterek, ürettiği asansörlere 'Miraç' markasını vermek, emlakçı yazıhanesine 'Cennet Arsa Ofisi' ya da 'Abdurrahman b. Avf Emlak' tabelasını asmak, neresinden bakarsanız keskin bir pazarlama ve girişim zekasının göstergesidir. O zeka, kapitalizmin istismar mantığı içinde pek parlak görünse de, 'kanaat' ve 'edeb' ile yoğrulmuş köklü bir medeniyet serüveni içinde hiç şık durmuyor.

Hicret Turizm, Burak Havayolları, İsra Tur, Maslak 1453, Ottoman (Osmanlı) Palace, Tevhid Kebap gibi isimler sizi de acı bir tebessüme sevketmiyor mu?

Tesettürden moda çıkararak; tesettürü, ruhuna tamamen ters biçimde tüketimin aracı haline getiren, daha çok tüketilsin diye de tesettürü

daha çok açıp saçan, örtüden cazibe üreten 'Tekbir', 'Tevhid', 'Setre' gibi kavramları tüketimin iştihasına sunan vicdansızları hiç kuşkusuz kapitalizm ayakta alkışlayacaktır...
Ye tükenen edep?

Mevlana Celaleddin'in talihsizliğine ne demeli? Belh şehrinde doğup, 2 bin kilometre ötedeki Konya'ya gelen, ciltler dolusu eser yazan, hem eserleri, hem de adına nasb edilen tarikatı ile 800 yıl ayakta kalabilen Mevlana'nın, kebab ve etli ekmek restoranlarının tabelalarına yakıştırılması; bir mütefekkirin, her köşe başında açılmış ucuz lokantalara hüremetsizce marka yapılması, tarihe ve medeniyete karşı hoyratlık değil mi? Bırakınız 8 asır evvelini, 1 yıl evveline, 15 Temmuz'un henüz taptaze hatırasına bile hürmette kusur ediliyor...

15 Temmuz kahramanımız, şehidimiz, Ömer Halisdemir'in isminin, 'konforlu yaşam alanı: Şehit Ömer Halisdemir Sitesi' gibi bir pazarlama saygısızlığına alet edilmesi vicdanları kanatmaz mı?

'15 Temmuz Milli İrade Otoparkı' ya da '15 Temmuz Şehitler Köprüsü Takı Seti' gibi pazarlama taktikleri hiç kuşkusuz çok ucuz. Ancak, 15 Temmuz'u tüketmeye ve 15 Temmuz'u tüketim malzemesi yapmaya dönük sayısız ve son derece kalitesiz fırsatçılığa da artık bir son verilmesi gerekmiyor mu? Çevremizi kuşatan yabancı dildeki isimlerden, markalardan, tabelalardan şikayet ediyorduk; ifrattan kaçarken, tefritin tehdidiyle karşılaştık.

Cesur siyaset, hiç şüphesiz, Türkiye'nin ufuklarını genişletti, toplumun tarihiyle kucaklaşmasını, kendisini yeniden keşfetmesini sağladı. Filmlerle, dizilerle, yayınlarla, cesur tartışmalarla, derneklerin, vakıfların gayretleriyle dinî, millî, tarihî kavramlar umut verici biçimde yeniden yaygınlaştı. Cesur siyaset, aynı zamanda ekonomiyi de büyüttü.

Kapitalizm karşısında, sınırsız tüketme, sınırsız harcama, ilkesiz ticaret ve değer tanımayan pazarlama karşısında bocalama yaşar olduk. Din, tarih, kültür ve hatta 'edep' ile 'kanaati' dahi tüketimin nesnesi yapabilecek bir tehditle, bir yeni hal ile tanışıyoruz. Bize ait kavramlar, bize ait olmayan yapılarda eğreti duruyor. Dinî, millî, tarihî kavramlarımız, müteahhitlerin, 'ceo'ların, pazarlamacıların malzemesi olmamalı... Kavramlarımız finans-kapitalin çarkları arasında öğütülmemeli. 'Selçuklu' ile 'towers', 'Alparslan' ile 'rezidans', 'Miraç' ile 'asansör', '15 Temmuz' ile 'konfor' yan yana olmuyor, biri diğerini tamlamıyor, birbirlerine hiç yakışmıyor. Zaten yakışsaydı, ne Selçuklu, ne Alparslan, ne de bir millet, bir devlet olurdu...

Tarihini, kültürünü, inanç değerlerini tüketimin malzemesi yaparak tüketen milletler, hiç yolu yok, tükenirler...

YeniŞafak –

Süleyman Seyfi ÖĞÜN

Trump'ın Yeni Güvenlik Stratejisindeki Tuhafliklar

Trump'ın açıkladığı yeni güvenlik stratejisi mühim bâzı ipuçları veriyor. Bunun rutin bir strateji olmadığı âşikâr. ABD, küresel olarak sarsılan ve savrulan hegemonyasını yeniden ayağa kaldırmak istiyor. Tipik olan husus, Trump'ın bu çıkışıyla, ABD'nin, eğer bir gün yeniden kurulacaksa yeni dünyâ düzeninde işbirliği yapacağı bir ortak istemediğinin açığa çıkmış olmasıdır. Bunun tek bir açıklaması var: ABD, rakipsiz olmak istiyor.

Dünyâ hegemonyası, her ne kadar odağa tek bir gücü koysa da, onu tek başına bırakmaz. Elbette hegemonya savaşlarını unutuyor değiliz. Modern dünyânın ilk hegemonik gücü olan Britanya; bu pozisyonu elde etmek için rakipleriyle ağır savaşlara girişti. Önce İspanya; daha sonra da Hollanda ve Fransa ile yaptığı savaşlar târihsel hâfızada tâzedir. Bu

savaşlarla mevzilerini güçlendirmiş; ama bunun ardından şöyle veyâ böyle bir işbölümü kurulmuştur. Meselâ; İspanya kaybetmiş; ama Lâtin Amerika'daki konumunu korumuştur. Hollanda ve Britanya arasındaki savaşlar da benzer bir seyir gösterir. Dört katmanlı savaşın ilk üçünü Hollanda kazandıysa da, en sonuncusunu ağır bir şekilde kaybetmiş ve Britanya'nın üstünlüğünü tanımak zorunda kalmıştır. Güney Afrika'da da Boer savaşının neticesi de benzerdir. Ama Hollanda'nın Asya ve Afrika'daki sömürgeci varlığı sona ermemiştir. En başta Asya'da dev bir lokma olarak Endonezya halâ Hollanda'nın ağzında kalmış; Güney Afrika'da da Dutch nüfuzu devam etmiştir. Benzer olarak Fransa da en başta Amerika'da kaybetmiş, daha sonra Napolyon savaşlarında rövanşı almak istese de Trafalgar ve Waterloo'daki ağır mağlubiyetleri sonucunda Britanya'nın hegemonyasını tanımak zorunda kalmıştır. Ama bütün bu mağlubiyetlere rağmen Fransa'nın Afrika'daki nüfuzu devâm etmiştir. Hâsılı Britanya'nın hegemonyası tek kutuplu değildir. Hegemonya; eğer kurulacaksa, savaşlara ve hattâ savaş sonrası içten içe rekâbetler sürse de; başka güçlerle anlaşmayı ve adına isterseniz paylaşım diyelim; bir işbölümüne dayanır. Daha açık ifâde edelim: hegemonya, şöyle veyâ böyle ortak gerektirir. Bu, hegemonyanın târifi gereğidir. Hegemonya sâdece zor üzerinden kurulmaz. Elbette zoru içerir; ama bunun yanısıra rıza birliğini de gerektirir.

Savaşız hegemonya değişiminin ilk örneği, 1945 sonrasında Britanya'nın yerini alan ABD hegemonyasıdır. ABD, elbette sömürgecilikle ilgilenmedi. Sömürgesi yoktu. Bizzât kendisi eski bir Britanya sömürgesi idi. Hattâ hegemonyasını kurarken en büyük avantajlarından birisi de, sömürgesiz geçmişti. Sömürgecilik 1945'de artık çok pahalı bir hâle gelmiş ve sömürenlerin başını ağrıtmaya başlamıştı. Dekolonizasyon işi bile yeteri kadar sıkıntılıydı. Eski patronlar bu işlerle uğraşırken ABD'nin ise böyle bir derdi yoktu. Kendi iç kaynakları sınırsızdı. Britanya gibi hammadde sıkıntısı yoktu. O, vitesi bir numara daha büyütüp, dünyâ enerji

kaynaklarını kontrol edecek; ama daha somut olarak militer ve finansal bir temelde işleyen “emperyalizmi” örgütleyecekti. Bunun açılımı ise dünyâya dolar pompalamak; orada burada savaş çıkarıp silâh satmaktı. Soğuk Savaş, bunun ideolojik değil, nesnel ve mantıksal açılımını verir. Sömürgeci hegemonya ile emperyalist hegemonya arasındaki fark, ikincisinin sürekli olarak düşman araması; eğer yoksa da onu var etmesidir. Şöyle de ifâde edebiliriz: Sömürgeci hegemonyada “rakipler”; emperyalist hegemonyada ise -komünizm özelinde olduğu üzere- “düşmanlar” esastır. Süreci destekleyen kültürel unsur ise Amerikan hayât tarzı ve rüyâsının küresel olarak pazarlanmasıydı.

Bunlar olup biterken tabî ki iç mücâdele devâm etti. Müttefiki görünen Britanya ile özellikle petrol bölgelerinde rekâbet etti. (Batı) Avrupa’yı ise NATO ve euro dolar üzerinden kontrol etti. Çeşitli ittifaklar dâhilinde de olsa AB-ABD çatışması ve rekâbeti kesintisiz sürdü. Ama ABD’nin gerek dünyâ algısı, gerek öz algısı kendisini tekilleştiren bir çizgide sürdü. Bu algı örüntülerinin, Britanya’nın sâhip olduğu örüntüden bir hayli farklı olduğunu; çok daha sert bir mâhiyet taşıdığını düşünüyorum. İngiliz işi ince siyâset mühendisliğinden çok farklı olan Amerikan maçoluğu, kabalığı da bunun görünür hâli olsa gerekir.

Emperyalist hegemonyanın çevrimsel ve yapısal krizleri 1970’lerden başlayarak dalga dalga büyüdü. 1989’da Duvarın Yıkılması “düşman” boşluğu yarattı. Sürecin finansal ayağında yaşanan öngörülme yen gelişmeler ise üretim süreçlerinin sıklet merkezlerini kaydırды. Üretim düşüşleri, işsizlik, ağır iç ve dış borçlar, göç baskıları ABD hegemonyasını ağır bir krize soktu. Bu krizler, ABD’nin egemen zihniyet iklimini de zora sokuyor. Hegemonyasını tâmir edip yeniden ayağa kaldırmak istiyor. Artık Amerikan rüyâsı iş yapmıyor. Elinde fazlaca bir sermâye yok. Onun için savruluyor. Savruldukça sertleşiyor. Sertleştikçe yalnızlaşıyor. Dünyâ hakimiyetini yeniden kurmak isterken izolasyonist siyâsetlere takılıp kalıyor. Trump’ın ilân ettiği son stratejik belge de bunun kokusunu taşıyor.

YeniŞafak/ Kemal

ÖZTÜRK

Türkiye’nin Kudüs Stratejisinde Kritik Nokta

Büyük bir heyecanla hepimizin takip ettiği bir süreç oldu. Kudüs krizi, Türkiye’nin son derece başarılı diplomasi hamleleriyle bugün yeni bir aşama giriyor. BM Genel Kurulu’nda, ABD’ye karşı kaç ülkenin Kudüs’ün yanında yer alacağını göreceğiz. Lakin asıl kritik nokta bu karardan sonra gelecek.

Türkiye’nin Kudüs stratejisinin tüm adımlarını gözden geçirelim önce.

1.

İİT’de oy birliği ile karar çıkartmak ABD Kudüs’ü İsrail’in başkenti ilan ettiği gün, Cumhurbaşkanı Erdoğan telefona sarıldı ve diplomasi trafiğini başlattı. Rusya’dan, Fransa’da, Almanya’da Endonezya’ya kadar dünyanın önde gelen ülke liderleriyle görüştü. Dönem başkanı olarak, İslam İşbirliği Teşkilatı’nı (İİT) İstanbul’da olağanüstü zirveye çağırdı. Burada en kritik konu, Doğu Kudüs’ü Filistin Devleti’nin başkenti olarak tanıma yönünde karar çıkartılmasıydı. Dünya devletleriyle bunu görüştü, herkes olumlu baktı. Sonunda katılan 48 ülkenin oy birliği ile son derece etkili bir karar metni çıktı.

Karar, hem ABD’ye hem de onunla yakın zamanda kirli işbirliği yapan Suudi Arabistan, Mısır, Birleşik Arap Emirliği ve bunların uydu devletlerine rağmen alındı. Bu, Türkiye’nin son dönemlerdeki en etkili diplomasi başarılarından biridir ve İslam ülkeleri arasındaki liderlik rekabetine de son vermiştir. Türkiye tartışmasız lider ülke olduğunu pekiştirmiştir. Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık ve Dışişleri Bakanlığı’nı kutlamak gerek.

2.

Konuyu BMGK gündeme getirmek Türkiye İİT’den kararı çıkarttıktan sonra hemen BM nezdindeki diplomasi planlarına geçti. Konu Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi’ne (BMGK) taşındı. Başvuruyu yapan Mısır BM Daimi temsilcisi oldu. Bu da Mısır’a oyun bozanlık yapmasın diye bir jestti.

Burada ABD'nin tasarıyı veto edeceği biliniyordu ama daimi 4 üye ile geçici 10 üyenin blok halinde ABD'ye karşı oy kullanacağı ve tek başına bırakacağı beklenmiyordu doğrusu. Buna hem İslam ülkeleri hem de ABD çok şaşırıldı. ABD kararı veto etmekle kalmadı, bir de öfkeli ve tehditkar açıklamalar yaptı.

3.
BM Genel Kurul'unda karar çıkartmak Türkiye veto olan kararı hemen BM Genel Kurulu'na taşıdı. ABD'nin Kore Savaşı'nda Rusya'ya karşı uyguladığı taktiği, bu kez Kudüs için ABD'ye karşı uygulamaya soktu. Genel Kurul'da üçte iki çoğunlukla bir karar alınırsa, Güvenlik Konseyi'nin kararları gibi geçerli olacaktır. Bunun için Türkiye yine yoğun bir telefon diplomasisine başladı. Amaç 193 ülkenin, üçte ikisinin, yani 128 ülkenin Kudüs'ün yanında yer aldığını ilan etmesi. Bunun 57'si İslam ülkesi, geriye 71 ülke kalıyor. Güvenlik Konseyindeki blok karardan sonra bu sayıya kolayca ulaşılacağı tahmin ediliyor. Siz bu satırları okunurken, BM Genel Kurulu'nda oylama yapıyor olacak.

4.
Doğu Kudüs'te büyükelçilikler açmak Türkiye daha BM kararı açıklanmadan, Filistin Devleti'nin başkenti olarak ilan edilen Doğu Kudüs'te büyükelçiliğini açacağını ilan etti. Sanırım diğer Müslüman devletler BM kararından sonra bunu ilan edecekler. Bu şu demektir: İsrail'in işgal ettiği topraklarda İslam ülkelerinin gelip elçilik açması. Tabi İsrail buna izin vermeyecek. Zira Kudüs'e gitmek için İsrail'den izin almak gerekir. Bu durumda ne olacak?

5.
BM'den Kudüs Barış gücü talep etmek İsrail BM kararlarına hiçbir zaman uymadı. Ancak ABD'nin artık barış görüşmelerinde arabulucu olamayacağı gerçeği, 57 İslam ülkesinin oybirliği, BM Genel Kurulu'nda ABD'ye karşı üçte iki çoğunlukla Filistin'in

yanında yer alınması sonrası durum eskisi gibi olmayacaktır.

Yani İslam ülkeleri, hatta Filistin Devleti'nin kendisi, Filistin Devleti'ne ait olan toprakları işgal eden İsrail askerlerinin çıkartılması için BM'den asker göndermesini talep edecek. Bu talep yine BMGK'na gelecek, ABD yine kararı veto edecek ve bu kez Genel Kurul'da karar yeniden alınacak. Böylece tüm dünya ile ABD/İsrail ittifakı karşı karşıya gelecek. Eğer BM İsrail'e asker göndermezse ya da gidecek askeri güç bulamazsa, bu kez Filistin Devleti'nin talebi ile İslam ülkeleri kendi aralarında barış gücü oluşturup duruma müdahale edebilir mi? İşte kritik nokta budur. Bunu da zamanla göreceğiz.

ABD'nin yeni güvenli strateji belgesi Kudüs'e yardımcı olacak

Başlığa şaşırmayın. Belgede Kudüs'le ilgili bir şey yok. Ancak "ben dünyanın patronuyum. Her şey benim çıkarıma uygun olsun. Ekonomik çıkarlarımı korumak için ordu gücünü kullanırım. Rusya, Çin, İran, K. Kore benim için tehdit. Dünyada ABD'nin gücünü arttıracakız" gibi sözlerin olduğu bir belgeye, herkes tepki verir. Nitekim BMGK üyesi Çin ve Rusya en yüksek dozdan tepki verdiler bile. Eminim ki, ABD ile arası çok bozuk olan diğer BMGK üyeleri, İngiltere ve Fransa da durumdan son derece rahatsız. Zaten ABD, AB/NATO ilişkileri kötü. Bu durumda ABD ile sorunu olan kim varsa, son strateji belgesinden sonra daha da öfkelenmiştir. Bu durumda Kudüs krizini fırsat bilip, ABD'ye ders vermek isteyen çok olacaktır.

Nitekim ABD'nin BM Daimi temsilcisi Nikki Halley, BMGK'de alınan kararı hakaret kabul etmiş, genel kurulda aleyhlerine oy vereceklerin 'isimlerini not edeceğiz' diye tehdit etmişti. Bu bile ters tepebilir.

Türkiye maşallah çok iyi bir diplomasi yürütüyor. Bir de medya, kamu diplomasi, global sivil örgütler, düşünce kuruluşları gibi

'soft power' güçlerimiz olsaydı ve tüm dünyada kamuoyunu etkileseydi ne muhteşem olurdu değil mi? O da bir gün olur inşallah.

YeniŞafak /

İbrahim KARAGÜL

Medine Müdafaası ve O Günün Hainleri: Yeni Hilafet Projesi Ve Bugünün Hainleri

Bu bir tarih hesaplaşmasıdır.

Bu; yüz yıl sonra kimler hangi mevzideyse, hangi cephedeysen, yine o mevzilere koşması, tarafını seçmesi meselesidir. Bu; coğrafyanın direnci ile coğrafya dışından gelenlerin mücadelesidir. Bu, yerli olanla işgalci olanın, bizden olanla istilacıların mücadelesidir.

Yüz yıl önce kurulan cephe ne ise bugün de aynı cepheler kurulmaktadır. Kudüs işgal edilirken, Mekke ve Medine rehin verilirken, Irak'tan Mısır'a kadar Müslüman coğrafya talan edilirken, aşiret ve garnizon devletlerine bölünürken, Müslümanlar tarih dışınaitilmeye çalışılırken kimler hangi safı seçmişse bugün de aynı safı seçmektedir.

İhanet edenler o zamanlar 'İngiliz'di bugün 'ABD', 'İsrail'

Balkanlar'da, Kanal'da, Filistin cephesinde Çanakkale'de, Kut-ul Amare'de direnenler kimse bugün de onlar direnmektedir. Bütün coğrafya talan edilirken ihanet edenler kimse, o cephelerde karşımızda kim durduysa bugün de onlar ihanet etmektedir. Anadolu'da direnenler kimse bugün yine direniş onlar öncülük etmektedir.

Çöken bir imparatorluğun safında olup da kaybedenler bugün yine meydanlarda çarpışmaktadır, direnişten, coğrafyayı savunmaktan geri durmamaktadır. Türk'tür, Arap'tır, Kürt'tür, Balkanlardan ya da Kafkaslardan cephelere akın etmişlerdir. Dikkat edin yine onlar ön cephededir, yine cephelere onlar akın etmektedir. İhanet edenler, o zaman "İngiliz" olanlar, Kudüs

işgalinde "İngiliz" safında çarpışanlar bugün yine "İngiliz"dir, "Amerika"dır, "İsrail"dir. Medine müdafaası: O hesaplaşma bugüne taşınmıştır

Bu bir coğrafya hesaplaşmasıdır.

"Medine müdafaası"na dil uzatanlar günümüzün "İngiliz"idir, "Amerika"sıdır, "İsrail"idir. Ama asla "yerli"si

değildir. Fahrettin Paşa'ya dil uzatanlar, o gün İngiliz safında Müslüman dünyaya karşı savaşanların bugünkü temsilcileridir. O gün İngiliz cephesinden İslam ordusuna kurşun yağdıranların, top mermileri yağdıranların bugünkü temsilcisidir. Onlar bugün İngiltere'nin intikamını almaktadır. Bu işin arkasında onlar vardır.

Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) yönetimi, açık biçimde Araplara ve Müslüman dünyaya ihanet etmekte, yüz yıl öncesi hesabı bugüne taşımakta, yeni bir Batılı istilanın önünü açmakta, Arap dünyası üzerinde yeni vesayet projesinin pazarlamasını yapmaktadır.

Bu bir Arap meselesi değil, işgal ve direniş meselesidir

Bu bir Arap meselesi değil, işgal ve direniş meselesi, istilacı ve yerli meselesidir. Ne yani, o değerli eserler Türkiye'de değil de İngiltere'de bir müzede olamadığı için mi hazımsızlık yaşıyorlar.. Bunun için mi rahatsız oluyorlar? O gün İngiliz işgalini sorgulamayı bırakmışlar, o gün bütün coğrafyada Batılı istilaya direnenleri sorguluyorlar. 20. Yüzyılı esaret ve vesayet altında geçirmelerini sorgulamıyor, ülkelerini ve milletlerini bir yüz yıl daha vesayet ve esaret altına sokmanın öncülüğünü yapıyorlar.

Arap dünyası, sokakları şunu bilmeli: Yüz yıl önce onlara ihanet edenler, topraklarının işgaline öncülük edenler bugün yeni bir işgalin öncülüğünü yapıyorlar. O zaman İngiltere cephesinde Arap dünyasını peşkeş çekenler bugün ABD ve İsrail cephesinde Arap topraklarını satıyor. Arapların yirminci yüzyılını çalanlar bugün de Arapların 21. Yüzyılını çalmaya çalışıyor.

O iki liderin kirli pazarlığında başka ne var:

Şok olabiliriz

1991'den beri Arap topraklarında devam eden savaşları önleyemeyenler, hiçbir savunma

hattı kuramayanlar, Arap ülkelerinin paramparçaolmasına zemin hazırlayanlar bugün yeni bir istilanın, imhanıyerleşmesi için çalışıyor. Büyük tuzak Araplara, Arap ülkelerine, halklarına kuruluyor. Büyük tuzak BAE Velihtı Muhammed Bir Zaid ile S. Arabistan Velihtı Muhammed Bin Selman üzerinden Arap dünyasına kuruluyor. Bu iki kişinin ABD ve İsrail’le yaptığı gizli anlaşmaların çok ağır faturası olacak ve bu önümüzdeki aylarda ortaya çıkacak. Sadece Kudüs’ü değil, kendi ülkelerini de sattıkları, Mekke ve Medine’yi pazarlık masasına koydukları, İslam’ın merkezini rehin verdikleri ortaya çıkacak. O eksen Türkiye’ye saldırı için kuruldu Bu iki lider üzerinden kurulan eksenin, öyle sanıldığı gibi İran’la savaşıksenin olmadığı, onların İran korkusunu kullananların aslında Türkiye karşıtı bir eksen kurduğu, Arap dünyasını Türkiye’ye karşı kışkırtmaya çalışacağı görülecek. 15 Temmuz saldırılarına açık destek veren ve Türkiye’deki cinayetlerden sorumlu olan Muhammed Bin Zaid’in, Türkiye karşıtı terör örgütlerine verdiği desteğin elbette bir hesabı çıkarılacak. Ama daha da tehlikeli olan, Arap dünyasında Türkiye düşmanlığının öncüsü olan bu kişinin, ABD ve İsrail adına Türkiye’ye açıkça savaş ilan etmesi, bir hesaplaşmayla girişmesidir. Çünkü ona böyle bir görev, rol verilmiştir. 15 Temmuz’u tamamlayamayanlar, projeyi tamamlamak için BAE’yi devreye sokmuştur. ‘İngiliz hilafeti’ projesi ve ‘Kiralık katil’ rolü.. Bütün kirli düzenbazlıkların hesabı bu kişi ve ülke üzerinden yürütülür olmuştur. Onlar, o istilacılar, o coğrafyayı yeniden işgal ve vesayet altına almak isteyenler bu kirli işi ona havale etmiştir. Batılı istilaya direnenlere karşı ona bir nevi “kiralık katil” rolü ihale etmiştir.

Türkiye bunların üstesinden gelir. BAE üzerinden gelen dalgaların bu ülke üzerinde bir etkisi olmaz. Onlar üslendikleri utanç verici rollerle anılacak, tarihe öyle geçecekler. Olacak olan budur. İslam adına, Kudüs adına, Mekke ve Medine adına yaptıkları kirli pazarlıklar ortaya çıktığında Arap dünyası da bu ihanete uyanacak. Mekke ve Medine üzerinde, ABD ve İsrail kontrolünde kuracakları bir İngiliz hilafetmodelinin bu coğrafyada ne tür infiallere yol açacağını hep birlikte göreceğiz.

Unutmayın, onlar bu liderleri alırlar, kullanırlar, bir kenara atarlar. Sonları hep kötü olur. Fahrettin Paşa ve Medine müdafaası nesilden nesile aktarılır, efsaneleşir, coğrafyaya ruh verir, onlar tarihin yanlış sayfalarında kaybolup giderler.

Türkiye’ye karşı yeni 15 Temmuz dalgası.. Türkiye şunu bilmeli: İki Muhammed üzerinden kurulan tezgâh doğrudan Türkiye’ye karşı yeni bir cephe inşasıdır. Arap liderler üzerinden Türkiye’yi durdurmaya dönük yeni bir saldırı dalgası başlatıldı. Bunun Arap sokaklarıyla hiçbir ilgisi yok. Ama biz, bu saldırıyı da savuşturacağız. Yüz yıl önce, o değerlere sahip çıktığımız gibi bugün de Kudüs’ü, Mekke ve Medine’yi savunmaya devam edeceğiz. Yeni 15 Temmuz’lara izin vermeyeceğiz. Bu toprakların hatta coğrafyanın nasıl direnç adacıları olacağını göstereceğiz.. Türkiye yükselişine devam edecek, onlar Arap topraklarına yönelik son imha hareketinin taşeronları olarak anılacak. **TEŞEKKÜR:** Ağabeyim Ekrem Karagül’ün vefatı dolayısıyla arayan, mesaj gönderen, taziyelerini bildiren, cenaze törenimize katılan, üzüntülerimizi paylaşan büyüklerimize, dostlarımıza, kardeşlerimize teşekkür ediyorum. Saygı ve minnetlerimizi sunuyorum..

YeniŞafak /

Erdal Tanas KARAGÖL

Sosyal Yardımlar İstihdam Teşviki Niteliğinde Çalışıyor

Son zamanlarda, verilen sosyal yardımlar nedeniyle insanların çalışmadıkları ya da bu sosyal yardımların kişilerin çalışma azmini ve isteğini azalttığı ve sosyal yardımların bağımlılık oluşturduğu konusunda sürekli serzenişler dile getiriliyor.

Peki, gerçekten durum böyle mi?

Sosyal Yardımların Sunumunda İstihdamı Teşvik Eden Bir Yaklaşım Var Mı?

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı uyguladığı 39 ayrı yardım programı ile 3 milyonun üzerinde haneye yardım veriyor ve 10 milyondan fazla fayda sahibi bu yardımlardan yararlanıyor.

Sosyal yardımların sunumunda da istihdamı teşvik eden bir yaklaşım var aslında.

Şöyle ki; Çalışabilir durumda olan sosyal yardım yararlanıcılarının İŞKUR'a yönlendirilmesi sosyal yardım alan kişinin iş görüşmesine gitmesi ve işe kabul edilmesi durumunda işe yönlendirme yardımı veriliyor. Sosyal yardım alan kişilerin sigortalı işe girmesi durumunda bir defaya mahsus 592 TL işe başlama yardım ve işine düzenli olarak devam eden kişilerin kömür, eğitim ve gıda yardımlarında öncelikli olarak değerlendirilmesi söz konusu.

Eskiden sosyal yardım almak için 'sosyal güvenlik kurumuna kayıtlı olmamak şartı' olması nedeniyle sosyal yardımlar, çalışabilir olan kişileri istihdamdan soğutuyordu. Yapılan düzenlemeyle ise bu durum ortadan kaldırıldı ve istihdam piyasasında yer alan sosyal güvenceli muhtaç ailelerin sosyal yardımlardan faydalanmaları sağlandı. Böylece, sosyal yardımlarının kesileceği gerekçesiyle sosyal güvenlik kurumundan dolayısıyla istihdamdan uzak duran kişilerin aktif işgücüne katılımı sağlandı.

Diğer yandan, yeni başlayacak olan sosyal yardım alan kişileri istihdam eden işverenlerin

çalışanların SGK primlerini ödemesi noktasında desteklenmesi de istihdamın artırılması için çok önemli.

Dolayısıyla, sosyal yardım programları ve uygulamalar ile sosyal yardım-istihdam bağlantısının güçlendirilmesi konusunda iyi bir odaklanma ve sosyal yardımların sunumunda istihdamı teşvik eden bir yaklaşımvar aslında.

Sosyal Yardımlar Bağımlılık Oluşturuyor Mu?

Bizim sosyal yardım sistemimizde çalışabilir güç ve yetenekte olanlara sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıfları zaten düzenli nakdi yardım yapmıyor.

Ayrıca, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından verilen yardımların yüzde 75'inden fazlası engellilik, yaşlılık, bakıma muhtaç kişiye veya bağımlı çocuğa bakma, istihdam olanaklarının kısıtlı olduğu kırsal kesimde yaşama gibi nedenlerle işgücü piyasası içerisinde bulunamayan kişilere veriliyor.

Dolayısıyla, sosyal yardım alanlar içerisinde çalışabilir kesim çok az. Diğer yandan, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın 2016 Faaliyet Raporu'nda da belirtildiği üzere şu anda hane başına yapılan yardımların ortalama miktarı 258 TL'dir. Bu yardım miktarı asgari ücret ile kıyaslandığında asgari ücretin çok altında olduğu görülecek.

Bu rakam kişileri sosyal yardım bağımlılığına itecek veya istihdamdan soğutacak kadar yüksek olmadığı gibi kişileri zenginleştirici nitelik de taşımamaktadır.

En önemlisi de sosyal yardım alan vatandaşların eğitim yardımlarına özel önem verilmesiyle bir yandan yoksulluğun nesiller arası geçişini engellerken ve istihdam artışını sağlarken diğer yandan sosyal yardımların bağımlılık oluşturmasının aksine beşeri sermayeyi iyileştirmektedir. Bu nedenle Türkiye için sosyal yardımlar hem yoksullukla mücadele stratejisi kapsamında yoksulluğu azaltmak hem de istihdama katılımı arttırmak için önemli bir teşvik niteliği taşıyor.

YeniŞafak/

Zekeriya KURŞUN

Türkiye'yi Dize Getirmek Kolay Değil

Bir süredir dünya gündemi yön değiştirdi. İran, Kuzey Kore ve nihayet Kudüs'te karar kıldı. Trump'ın tek taraflı olarak aldığı kararın aleyhinde BM'de yapılan oylamayı ABD'nin veto etmesi Kudüs gündemini bir kere daha uzatmış oldu. Bu süreç elbette başta Türkiye ve diğer İslam âlemince takip edilecek ve İstanbul'da alınan karar gerçekleşene, yani Doğu Kudüs, Filistin'in başkenti oluncaya kadar devam edecektir. Bu sürecin yegane stratejisi iyi hazırlanmak ve heyecanı hiç kaybetmeden sürekliliği sağlamak olmalıdır. Nitekim Madrid, Oslo görüşmelerinde süreklilik sağlanabilseydi belki durum bugünden daha iyi olabilirdi.

Aslında Kudüs sorunu dahil son altı aydır Ortadoğu'da yaşanan temel problemin Basra Körfezi'nde başladığını neredeyse unuttuk. Katar'ın ablukasını ile başlatılan bu kavga ve Türkiye'nin aldığı yapıcı pozisyonu ve ayrıldıktan tam yüz yıl sonra Katar'da kurduğu ve gelecekte bölge güvenliğinin teminatı olacak askeri üssü unuttuk. Bir toplumun geleceğinde en büyük zaaf unutkanlıktır. Bu zaafı önlemek için toplumlar hafıza depoları oluşturur. Belgeler, kitaplar, arşivler bunun içindir. Bunları üreten ve idare edenler de bilim adamları, araştırmacılar ve araştırma merkezleridir.

Siyasette Süreklilik Ve Takip

Osmanlı Devleti, 16. Yüzyıl'ın ilk çeyreğinden sonra güçlü bir şekilde Basra Körfezi'ne yerleşmişti. Dönemin en büyük emperyal devleti olan Portekizliler'i bölgeden uzaklaştırdı ve teşkilatlanmasını tamamlayarak güvenliği sağladı. Kutsal beldelerin emniyetini garanti altına aldı, ticareti ve yöntemlerini belirledi. Ama

zamanla herşey rutine bindi, yöneticiler, mahalli görevliler ve hatta askerler heyecanlarını yitirdiler. İşte tam bu sırada İngilizler devreye girdiler. Önce Halep-Avrupa arasında çalışacak olan Levant Şirketi'ni kurdular. 17. Yüzyıl'ın başında da Osmanlı hakimiyetindeki Basra Körfezi'nde faaliyet gösterecek Doğu Hindistan Şirketi'ni hayata geçirdiler.

İngilizler Doğu Hindistan Şirketi ile tam iki yüz yılda ancak Basra Körfezi'nin girişi olan Maskat'a (Bugünkü Umman'ın başkenti) gelebildiler. Bundan sonra Dicle ve Fırat'ın bulunduğu Şattularap'a gelmeleri neredeyse bir yüzyıl daha alacaktı. Yılmadılar. Bunun için sadece ticari gemileri, askerleri ve yerel işbirlikçilerini kullanmadılar. Bilakis bölgeyi bilen uzmanlar yetiştirdiler. Onlar da araştırmalar yaparak merkezi hükümetlerine raporlar hazırlayıp siyasete yön verdiler. Size İngilizler'in dört asır Osmanlı Devleti'nin elinde olan Basra Körfezi'ne yerleşmelerindeki sırrını açıklayayım: Sahayı tetkik, süreklilik ve takip.

İngiliz Siyasetini Kim Belirliyordu?

Ondokuzuncu Yüzyıl'ın ilk çeyreğinde kurulan ve daha çok Hindistan, İran, ve Afganistan'ı anlamaya dönük araştırmalar yapan Kraliyet Asya Cemiyeti'ne (The Royal Asiatic Society) 1901 yılında bu coğrafyaların dışında Basra Körfezi ve Osmanlı Devleti'ni de inceleme konusu yapan Kraliyet Orta-Asya Cemiyeti de (The Royal Central Asian Society) eklendi. Uzmanlar, sahadan derlediği ham bilgileri buralarda tartışmakta ve siyasi amaçlar ile kullanılabilir hale getirmekteydi. Başka bir ifade ile İngiliz siyaseti önce -halen faaliyetlerini sürdüren- bu merkezlerde şekillenmekteydi. Burada tarihi bir hadiseyi nakledersem ne kastettiğim daha kolay anlaşılacaktır.

II. Abdülhamid'in Bağdat Demiryolu'nu inşa ve işletme imtiyazını Almanlar'a vermesi

üzerine telaşlanan İngilizler, bu cemiyetlerini harekete geçirip neler olup bittiğini anlamaya çalıştılar. Kraliyet Orta-Asya Cemiyeti uzmanlarını derhal toplantıya çağırdı.

Toplanma gerekçelerini raporlarında şöyle ifade ediyorlardı: “Pek muhtemeldir ki birkaç yıl içinde Basra Körfezi’ndeki ticaret büyük çapta artacaktır. II. Abdülhamid’in verdiği irade ile Dicle üzerinde görkemli kanallar ve sulama düzenleri imar ve tamir edilecektir. 1903’te Kahire’de yayımlanan W. Willcocks’un raporunda bu işlerin yaklaşık sekiz milyon sterline mal olacağı ve bunlar tarafından sulanacak topraklardan elde edilecek gelirin de bakım masrafları hariç net iki milyona ulaşacağı söylenmektedir.”

İngilizler’i Telaşlandıran Neydi?

II. Abdülhamid’in bu girişiminin İngilizler’i telaşlandırdığı anlaşılmaktadır. Zira bu gelişmenin, uzun zamandır Dicle ve Fırat havzasında ve Basra Körfezi’nde yaşanan sorunlara bir çare olacağı apaçıktı. Oysa İngilizler ancak üç yüz yılda hayallerini süsleyen Şattaularap’a ulaşmışlardı. Şimdi ise bu proje ile rüyalarının bozulması ihtimaliyle karşı karşıya kalmışlardı.

5 Nisan 1907 tarihinde toplanan cemiyetin uzmanları, “İngiltere’nin Basra Körfezi’ndeki çıkarlarını” uzun uzadıya tartışıp, bir rapor haline getirdiler. Osmanlı Londra Elçiliği tarafından ele geçirilip İstanbul’a gönderilen ve şimdi Başbakanlık Osmanlı Arşivi’nde olan uzun raporun içeriğinde, İngilizlerin o güne kadar bölgeye yönelik sürdürdükleri siyaseti ve uyguladıkları stratejiyi yeniden masaya yatırdıkları görülmektedir. Ana konuşmacılardan biri olan ünlü oryantalist A. Dunn’un rapora geçen endişeli ifadeleri herşeyi açıklıyordu: Ona göre, Almanya doğuyu fethetmek üzereydi. II. Abdülhamid üzerinde kurdukları nüfuz ile başarı vadeden bir proje hayata geçirilmişti. Bu siyaset ve proje ile inşa edilecek stratejik demiryolları

İngilizlerin üç asırlık menfaatlerine büyük darbe indirecekti.

Dunn endişe dolu bu yorumlarını boşuna yapmıyordu. Asıl sancısını da şu sözleri ile dile getiriyordu: “Padişah, Marmara Denizi sahillerinden Basra Körfezi’ne kadar uzanacak Bağdat Demiryolu inşası için imtiyaz vermiş bulunuyor. Kilometre garantisi de Türk hükümetinin garantisi altında..” diyerek, bunun Osmanlı kalkınmasına sağlayacağı menfaatleri ve -bugün hâlâ onların işletmesinde olan- Mezopotamya petrolerinin geleceğini anlatıyordu.

Raporun her sahifesi ayrı bir önemi haiz olmakla birlikte, İngilizler’in Basra Körfezi’ne yerleşme sırlarını ifşa etmesi bakımından önemli bir vesikadır. Üç yüzyıl sürdürüp takip ettikleri siyasetleri ve bu rapordan on yıl sonra bütün Mezopotamya ve Basra Körfezi’ne yerleşmelerinin tesadüf olmadığını göstermektedir. Nitekim o gün konuştuklarını sonraki yüz yıl boyunca da uygulamayı sürdüreceklerdir.

Akl için yol birdir. Türkiye de Basra Körfezi’nde kurduğu dengeyi sürdürebilmek, Katar’daki askeri üssünden beklediği sonuçları alabilmek için, daha fazla araştırma merkezlerine, daha fazla saha uzmanlarına yatırım yapmak zorundadır.

AKŞAM / Vedat BİLGİN

Yoksa Türkiye Büyümüyor Mu?

Üçüncü çeyrekteki büyüme oranıyla Türkiye’nin dünya ekonomileri arasında en yüksek büyüme oranına sahip ülke olmasının arkasından yapılan tartışmalara bakılırsa sanki Türkiye büyümemiş küçülmüştür. Bazıları bu büyüme nerede biz göremiyoruz derken bazılarının da böyle bir büyüme aslında yok rakamlar hormonlu dediği görüldü; daha ilginç yorumlar ise medya ve siyaset çevresinden geldi. Birisi büyüme

olduysa bu neden sokaktaki insanın cebine yansımıyor derken bir başkası pazardaki Fatma teyze bunu neden hissetmiyor diye eleştirdi. Bir ülkenin ekonomisinde yaklaşık otuz çeyrektir üst üste büyüme devam ederken bundan memnun olmayıp, neredeyse ekonomi büyümüyor aksine küçülüyor demekten mutlu olacakları anlaşılan bu zihniyetin ekonomi bildiği söylenebilir mi?

Elbette bu tür soruları soranlar arasında büyüme nedir, kalkınma nedir, büyüme rakamları nasıl hesaplanır gibi soruların cevabını bilmeyenler olabilir fakat iyi kötü bunları bildikleri halde yine de soranların durumunu nasıl açıklamak gerekir? İşin daha ilginç Türkiye'nin ekonomik büyümesinin son büyük ekonomik krizden sonra sürdüğünü görmelerine rağmen yani istikrar içinde devam ettiği ortadayken kalkıp 'tamam ekonomi büyüdü de bu sürdürülebilir mi?' diye soranlara ise baylıyorum.

Büyüme Nedir?

Şunu hemen belirtelim ki büyüme rakamları dönemsel olarak (aylık, çeyreklik, altı aylık veya yıllık) olarak hesaplanan rakamlardır. Bu oranlar hesaplanırken bir önceki dönemde aynı ay veya aynı çeyrekteki rakamlar baz alınarak durumdaki değişim belirlenmektedir. Dolayısıyla bu aralıklarda belirlenen büyümenin Ayşe veya Fatma teyzenin cebine girmesinden bahsetmek zaten konu dışıdır. Dahası yıllık milli gelirin (söz gelimi 860 milyar doların) yılsonu itibarıyla seksen milyona paylaşılması zaten söz konusu değildir; burada bahsedilen yıllık mal ve hizmet üretiminin parasal ifadesidir veya bundaki oransal değişimdir.

"Bunların topluma yansımaları olmaz mı? Elbette olur, bunu 'refah etkisi' olarak toplum belli düzeylerde hissedecektir; yapılan yatırımlar, istihdam, sosyal servislerin miktarının ve kalitesinin artışı gibi. Ülkenin artan hastane sayısı, doktor başına düşen

hasta sayısı, öğretmen başına düşen öğrenci sayısı, artan okul sayısı, yapılan kara yolları, demir yolları, üniversiteler, sosyal yardım ve hizmetlerden mahalli idarelerin yaptığı faaliyetlerin finansmanından gündelik hayatta tüketim imkânlarının artmasına kadar birçok husus hep bu refah etkisinin yansımalarıdır." Ekonominin üçüncü çeyrekte yaşadığı büyüme verileri açıklanmışken, tam da bundan rahatsız olanlar memnuniyetsizliklerini sergilerken ekonomiden yeni haberlerin gelmesi sanırım onlar için iyice moral bozucu olmuştur. İmalat sanayiinde kapasite kullanım oranı % 80'e yaklaşırken (% 79.8) sanayideki üretim artışının da ekim ayında % 7.3 olarak gerçekleşmiş oldu.

Büyümenin Kaynağı

Ortadaki gerçek; Türkiye'nin büyümesidir ve kim ne derse, nasıl karalamaya kalkarsa kalksın bunun üstünün örtülmesinin mümkün olmadığıdır. "Bu büyümenin devam edip etmeyeceği yani sürdürülebilir olup olmadığı hususunda verilecek cevabın göstergesi ise büyümenin dayandığı kaynaklardadır. Bunların başında büyümenin sanayi eksenli olması gelir ki bunun da sermaye malı üretimi (%13,5) ve ara malı üretimine (% 6,4) dayanmış önemlidir. İmalat sanayiindeki artış oranının % 7,7 olması ise büyümenin sağlam temellerde devam ettiğinin ve bu eğiliminin süreceğini göstermektedir." Bu göstergelerin işaret ettiği bir diğer önemli gelişme eğilimi de ihracat içinde sanayinin payının artması ve büyümedeki ihracat etkisidir. Türk ekonomisi büyümesini sürdürecektir derken karşı karşıya bulunduğu sorunların aşılması bir başka ifadeyle büyümesini daha ileri bir aşamaya taşınması için elbette yapması gerekenler vardır. Bunların başında gelen reformların yapısal adını alacak bir düzeyde olması ise ayrı bir konudur.

AKŞAM / Markar ESEYAN

Tüm Dünya Türkiye'ye Karşı Mı?

Böyle bir algıyı ana muhalefet partisinin oturtmaya çalıştığı, bazen bizlerin de bu duyguya kapılma eğilimi gösterdiğimiz görülse de işin aslı öyle değil. Referandum sürecinde, Suriye meselesinde, terör konusunda haksızlıklara maruz kaldığımız doğru. Bunun öfke yaratması da doğal. Ancak tüm dünyanın Türkiye'ye karşı olduğu görüşü doğru değil. Son birkaç gelişmeyi burada sıralarsak bunu ispatlayabiliriz de...

Mesela son olarak çok önemli bir kuruluş olan Dünya Denizcilik Örgütü'ndeki seçimlerde 157 üye ülkenin 138'inin oyunu alarak Singapur'dan sonra, ki bu ülke denizcilikte açık ara önde bir ülke, Türkiye ikinci olarak seçildi.

Yine UNESCO İcra Komitesi'ne 134 oyla aday üç ülkeyi geçerek seçildik. Bu adaylar Almanya, Finlandiya ve Portekiz'di. En güçlü aday Almanya'yı geçmek büyük bir başarıydı. Kudüs konusunda Türkiye'nin öncülüğünde BM'de yapılan oylamada, ABD dışındaki 13 üye ülke lehte oy verdi. Bugün yapılacak BM Genel Kurulu'ndaki oylamada da üçte ikilik bir destek almayı beklemekteyiz. Bu gerçekleşirse, Kudüs kararını yalnızlaştırma konusunda ciddi bir başarıyı yakalamış olacağız. Türkiye, Kudüs kararına karşı birkaç ülke dışında tüm devletleri birleştirmiş durumda.

Suriye'de daha bir yıl önce Halep dramı yaşanırken, bugün Türkiye, Rusya ve İran'ın öncülüğünde çatışmasızlık süreci siyasal geçiş sürecine evrilmek üzere. Burada YPG'nin temsil edilmemesi noktasında İran'ın desteği alınmış durumda. İdlip'de ise çatışmasızlık bölgesi oluşturulması konusunda olumlu süreç devam ediyor.

Almanya ile ilişkilerde şundan birkaç ay evvelki duruma göre çok daha pozitif bir sürecin içine girilmiş durumda. Adil Öksüz

için arama kararının çıkartılmasının yanında, PKK'ya dönük çok daha kararlı tedbirlerin alınmaya başladığını görüyoruz. Kuzey Irak'ta Türkiye referandum öncesi ve sonrasında ilkeli ve dürüst duruşu ile bölgedeki halklar arasında takdir topladı. Türkiye burada yaşayan sivillerin zarar görmemesi için azami gayret gösterirken, referandumun bölgeye felaket getireceği noktasındaki dik duruşunu muhafaza etti. Böylelikle bu çok zor durumu dahi, son derece iyi yönetmiş olduk. Bunun yanında da Merkezi Yönetim ile sıkı işbirliği devam etmekte. Rusya ile uçak ve büyükelçi cinayetleri kumpaslarından sonra belki kötü yönetilmesi halinde büyük hasara yol açacak krizler tam tersine iki ülkeyi yakınlaştıran birer fırsata dönüştürüldü. Putin ilişkilerin kriz öncesi duruma geri döndüğünü açıkça deklare etti. Türkiye'nin iyi yönetildiğini söylerken siyasi bir mülahazada bulunmuyoruz. Ankara mütevazı kaynaklarla lakin güçlü siyasi irade ile mucizeler yaratmaya devam ediyor.

AKŞAM / Emin PAZARCI

Bu Tokat Çok Acıtacak

Anlaşıldı ki, yere sağlam basıp dik durarak, iyi silkelemek gerekiyor. Doğru zemin üzerinde sağlam durulup silkelenirse, muhatap dünyanın süper gücü **Amerika** da olsa sarsılıyor, sallanıyor, dengesini kaybediyor! **ABD, Kudüs** tasarısını veto etse ne fark eder?..

BM Güvenlik Konseyi'nde 14'e karşı tek başına kaldı. Dünya üzerindeki en büyük destekçisi İngiltere bile "**yeter artık**" dedi. Haksızlık ve hukuksuzluk temelinde batağa gömülüp rezil bir yalnızlığa sürüklendi. Tasarayı veto etmesi bu gerçeği değiştirir mi? Ayrıca, aynı tasarı bugün **Birleşmiş Milletler Genel Kurulu**'na geliyor. **ABD**'nin tehdit ve şantajlarına

rağmen kabul edilirse, bu ciddi bir dönüm noktası olacak. “**Yeter artık**” çığılığı bütün dünyayı saracak.

Amerika, asıl sert ve can acıtıcı tokadı bugün yiyecek. Çok daha fazla sarsılıp, silkelenecek. Canı iyice yanacak.

Aslında bu **Trump** denilen adama dünyaca teşekkür borçluyuz...

Amerika hep aynı **Amerika**’ydı. Bugün sergilediklerini dün de yapıyordu. Ama daha dikkatli ve nazik bir şekilde!

Obama, onun bunun sırtını sıvazlayıp, “**aslansın**” diyor, ama bildiğini okuyordu. **Clinton**, ayrı bir yol tutturmuş, illüzyonla durumu idare ediyordu. **Bush**, attığı adımları aslında “**Haçlı Seferi**” olarak görmesine rağmen, gizlemeyi iyi biliyordu.

Trump bodoslama girdi!

“**Ben patronum, dilediğimi yaparım**” düşüncesini açıkça ilan etti. Züccaciye dükkanına giren bir fil gibi davrandı. Kırıp dökmeye başladı. Dünyayı kendi şirketi gibi yönetme düşüncesini net bir şekilde ortaya koydu.

Sonuç ortada:

Birleşmiş Milletler Güvenlik

Konseyi’nde tek başına kaldı.

Üstelik **ABD**’nin emir eri olmaya talip **Mısır**’ı bile elinde tutamadı. **Güvenlik**

Konseyi’nde **Darbeci Sisi**’nin **Mısır**’ının vermek zorunda kaldığı tasarının altında ezildi.

Böyle giderse daha çoookkk ezilecek!

Bir yere kadar tamam da, ondan sonra olmuyor işte. Bıçağın kemiğe dayandığı bir nokta var! **Trump** yönetimi o noktayı zorladı. Üstelik, hâlâ zorlamaya devam ediyor.

ABD’nin **BM**’deki daimi temsilcisi **Nikki Haley**’in, bugün **Genel Kurul**’da yapılacak ikinci oylama öncesi, üye ülkelere gönderdiği şu mesaja bakın:

“**Oyunu vermeni düşünürken, Başkan’ın ve ABD’nin bu oyu kişisel bir**

mesale olarak algıladığını bilmeni istiyorum. Oylama sonrası ülkelerin tavırları Başkan’a rapor edilecektir.”

Bu, son derece kaba ve çirkin bir tehdit!

Haley, oylamaya

katılacak **193** ülkeye “**ABD’ye karşı oy kullanırsan, tokadı yersin**” mesajını veriyor.

Asıl tokadın **Amerika**’nın suratında patlayacağıının habercisidir, dünyanın efendisi gibi ortaya koydukları bu tavır!

Amerika, bu güne kadar idare etti. Ama bundan sonra işi oldukça zor. Hem yıldızları iyice döküldü, hem de “**hep bana, hep bana**” tavrı, çünkü müttefiklerini bile rahatsız etmeye başladı. Eski politikalarını sürdüremez bir noktaya gelip dayandı.

Hiçbir kutsalı yok...

Bir yandan “**İlmli İslam**” diyor, öbür taraftan “**İstersen cinayet işle, ortalığı ateşe ver, ama bana hizmet et**” politikası sürdürüyor.

Bir taraftan onu bunu “**Terörü desteklemekle**” suçluyor. Diğer taraftan teröristlerle işbirliği yapıp, onlara **TIR**’larla silah taşıyor.

Tam bir eşkıya misali, silah gösterip tehdit ediyor, korkutup sömürüyor.

İşte sonunda gelip duvara dayandı. Karizması çizildi, patinaj yapıyor. Hiç alışık olmadığı şekilde tokatlar yiyor. Canı acıyınca da dengesini kaybedip, sinirleniyor ve daha fazla hata yapıyor.

Amerikan İmparatorluğu sallanıyor. Silkelemeye devam...

SABAH /

Fahrettin ALTUN

Kudüs İttifakını Bozma Girişimleri

"Bütün BM üyelerini Kudüs'ün tarihi statüsünü savunmaya davet ediyorum." Bu çağrı bir dünya liderinden, Türkiye Cumhurbaşkanı R. Tayyip Erdoğan'dan geldi. Erdoğan önce İslam İşbirliği Teşkilatı'nı olağanüstü toplantıya çağırıldı. Şimdi de BM Güvenlik Konseyi'ndeki ABD vetosunun ardından BM Genel Kurulu'na çağrıda bulunuyor.

Kudüs'ü savunmanın İstanbul'u savunmak olduğunu biliyor Erdoğan. Kudüs'ü savunmanın sadece şehrin kimliğini savunmak olmadığını, İslam'ın izzetini savunmak olduğunu da biliyor. Ve pek tabii Kudüs'ü savunmanın Ortadoğu barışını, dünya barışını savunmak olduğunu da...

ABD'nin provokatif Kudüs kararına yönelik tepkiler sürerken İsrail boş durmuyor.

Filistinliler üzerindeki baskıları artırıyor, tam anlamıyla devlet terörü uyguluyor.

Öte yandan bölgede Kudüs sorunu ile birlikte gündemin ikinci sırasına yerleşen İran-Suudi Arabistan gerginliği yeniden alevleniyor.

Mücadele sahası Yemen.

Fakat hepimiz biliyoruz ki istenen şey, çatışmanın yaygınlaşması ve mezhebi bir karaktere bürünmesi. Böylelikle İslam dünyasında bir daha geriye dönülemez bir çatlak yaratılacak ve bu çatlaklar üzerinden sömürgeci güçler istedikleri gibi at koşturacak. Bu, aynı zamanda İslam dünyasında son dönemde ortaya çıkan Kudüs ittifakının da dağılması, bu ittifak üzerinden işlevsel bir birliğin kurulmasının engellenmesi demek. İsrail ve ABD boşuna mı S. Arabistan'a yatırım yaparak bu ittifakı bozmaya çalışıyor.

Müslüman ülkelerin farkında olması gereken husus, Kudüs ittifakının bu coğrafya için ciddi bir imkân olduğudur. Umarım İslam ülkeleri bundan 100 yıl önce olduğu gibi sömürgecilerin tuzağına düşmez, kendi ad ve hesaplarına hareket edebilir.

SABAH / Mahmut ÖVÜR

ABD'nin Ezberini Kim Bozuyor?

Türkiye, ABD üzerinden derin bir kuşatma yaşıyor ama artık yalnız değil. Kudüs meselesi ve Türkiye'nin çok yönlü Suriye siyaseti, içeride kendi 28 Şubat'ını yaşayan Trump'ı ve doğal olarak da ABD'yi yalnızlaştırdı.

Dünyanın 5'ten büyük olduğu biliniyordu ama 1'den çok daha büyük olduğu görüldü.

BM'deki oylamada 14'e 1 kalan ABD temsilcisinin yüzündeki ifade ABD'yi neyin beklediğinin ilk işareti... Hegemonyası sarsılan bir ABD var artık. Bugün BM Genel Kurulu'nda bunu çok daha net göreceğiz.

Yeni bir dünyaya doğru ilerliyoruz. Stratejik ortaklıklar, ittifaklar değişiyor; ABD'nin şekillendirdiği ve statükoyu temsil eden BM, IMF ve NATO gibi küresel kurumların yeniden şekillenmesi isteniyor. Tabii asıl derin ve sarsıcı değişim ekonomik alanda yaşanıyor. Kapitalist sistem bunalım içinde. Ekonomi uzmanlarına göre dünyada bugün reel üretim 70 trilyon dolar civarında. Ama dünyayı esir alan finans sektörünün büyüklüğü 700 trilyon dolar.

Tam anlamıyla yalan bir dünya. Bu, dünyayı yeni bir paylaşım savaşının eşğine getirmiş durumda. Sistemin patronu ABD, süreci yönetemediği için devreye "zoru" sokuyor ve dünyayı "barış kılıflı" savaşla tehdit ediyor. Bu yüzden Suudi Arabistan- Mısır- İsrail eksenini oluşturup, açıktan İran'ı, üstü örtülü olarak da Türkiye'yi "düşman" ilan ediyorlar. Bir anlamda temellerini 90'larda attıkları ve düşmanlaştırdıkları İslam üzerinden yeni bir savaş planı bu.

Yanlış hesap Bağdat'tan döner misali, onların hesabını Türkiye bozuyor ve bu hesap Ankara, Pekin ve Moskova'dan dönecek. Bu merkezler arasında bir ittifak olduğu için değil, dünyanın merkezi doğuya kaydığı için. Doğu savaş değil, barış ve adalet istiyor. Doğu ekonomik kalkınma, refah ve yeni ipek demir yolunun devreye girmesini istiyor.

Buna AB'deki bazı ülkeleri ve İngiltere'yi de katmak gerekiyor. Bu noktada Türkiye'nin çok yönlü dış politikasının ne kadar önemli olduğunu görmek gerekiyor. Kısaca yeni bir

dünya kurulurken, ABD'nin hegemonyası çatırıyor. Bu da ABD'yi yönetenleri çıldırtıyor. Bu çılgınlık Ortadoğu'da veya Kuzey Kore'de insanlığa bedel ödetebilir ama bu ABD'yi de bitiren bedel olur.

SABAH /

Okan MÜDERRİSOĞLU

Meclisimizden Siyaset Manzaraları

Vatandaşın onca işi arasında TBMM'ye odaklanıp, bütçe görüşmelerini izlemesinin güç olduğunu kabul ediyorum. Ama hiç olmazsa akşam dizilerinden sonra bir yarım saat TRT üzerinden devam eden yayınlara bakılmasında fayda olduğunu düşünüyorum. Türkiye'de siyaset yapma biçimini göstermesi, muhalefetin kalibresini ortaya koyması bakımından ibretlik tablolar söz konusu. Bütçeler, iktidar açısından muhasebe, muhalefet açısından umut olma fırsattır. Gel gör ki güncel durum iç açıcı değil. Madalyonun "ana muhalefet" ve "iktidar" yüzüne ayrı ayrı bakacak olursak... Ana muhalefet partisi, gerçek manada dersine çalışmıyor. Ülke meselelerini kişiselleştiriyor. Dedikodu, duyum hatta iftiralara gerçek diye sunabiliyor. Somut çözüm önerileri yerine polemige sarılıyor. Kamuoyu algısını çarpıtıp olguları değiştirmeyi deniyor. Gayretli birkaç muhalefet milletvekilinin dikkat çektiği anlamlı konular ise parti yöneticilerinin yanlışları arasında kayboluyor! Muhalefet, ekranların açık olduğunu bildiği anlarda hırçınlaşıyor. Tansiyonu yüksek tutuyor. Beyin gücü ve fikirler yerine bilek gücü ve gövdeler yarışıyor. Gazi Meclis'in saygınlığı zedeleniyor. Siyaset kurumuna duyulan güven örseleniyor. Siyasetçinin itibarı erozyona uğrattılıyor. Daha önemlisi... Partileri farklı da olsa milletten yetki almış isimlerin, gerektiğinde bir ortak paydada buluşması beklentisi karşılanamıyor. Siyaset kurumu sadece yas günlerinde ve çoğu kez zoraki bir araya gelebiliyor. "Milli çıkar" ilkesi siyaset üstü

yaklaşım ile yani devlet adamlığı kriteri ile ele alınamıyor. Siyasi rekabet, siyasi hasımlığa dönüştükçe ülke menfaatine dair hassas hususlar, ortalığa saçılıyor. Dostların üzüldüğü, düşmanların sevindiği olaylara tanıklık ediliyor.

Peki ama neden?

Çünkü... Ana muhalefet sahada varlığını yeterince hissettiremiyor. Vatandaşa heyecan dalgası yaratamıyor. İktidar alternatifi olmaya çalışmak yerine mevcut iktidarı yok etmeyi hedefine koyuyor.

"Amaca ulaşmak için her aracı mubah" sayıyor. Örneğin CHP, FETÖ imalatı kâğıtlara dört elle sarılabiliyor.

Siyasetini bu mimari üzerine kurabiliyor.

CHP-FETÖ binası çökünce, bu kez laf kalabalığı ile zamana oynanıyor.

Elbette, muhalefet iktidarın yanlışlarını ortaya koyacak ve eleştirecek. Bu, demokrasinin mutlak gerekliliği. Lakin sadece iktidarın icraatlarını kovalamaya çalışan muhalefet, o sırada kitlelerdeki sosyolojik değişimi, beklenti ve istekleri ıskalıyor. Millet adına yola çıktığını ileri sürerken milletin bambaşka bir aşamada olduğunu fark edemiyor. Millet hep bir adım önde gidiyor. Yani, muhalefet geriden geliyor, geçmişe bakarken geleceği yakalayamıyor.

İktidar grubunu soracak olursanız... Aslında ayrı ve uzun bir yazı konusu. Şimdilik şu kadarını söyleyeyim...

Parti disiplini ve lidere sadakatte şüphe yok.

Ama "kolaycılık" onları da etkisi altına alabiliyor. Muhalefete laf yetiştirme telaşı, siyaset enerjisini boşa harcatıyor.

Vekiller, yeni sisteme uyum sağlamak için proaktif olmak yerine ya "hazır reçeteyi" bekliyor ya da "bürokratik önerileri" veri kabul edebiliyor. O zaman da siyasetçi devleti yönetmek yerine tuhaf bir devletçilik akımına kapılabiliyor.

Özetle... Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi vesilesi ile Türkiye'de siyaset yapma tarzının ve devlet yönetimi anlayışının kökten değişmesi gerekiyor!

SABAH / Salih TUNA

Hadi Birini Öptüler Ötekine Ne Oldu?

Türkiye, ABD'yi "Kudüs kararında" yalnızlaştırınca, anında vize şantajına başvurdular. Şaşırdık mı, elbette hayır. Fakat CHP Genel Başkan Yardımcısı Öztürk Yılmaz'ın, "ABD'nin bütün Türkleri cezalandıracak vize kararını doğru bulmuyoruz" şeklindeki (ancak tescilli bir FETÖ'cüye yakışır) tavrına çok şaşırmıştık. Haliyle...

"Konsolosluktan dönme bu milletvekili" kimdir, neyin nesidir diye merak ettik. Meğer saçından topuğuna kadar "cevhermiş." Musul Başkonsolosu iken DEAŞ tarafından kaçırılmış, eski başbakan Davutoğlu tarafından alınandan öpülmüş, o da gitmiş CHP'den milletvekili olmuştu... Durun, bitmedi.

Güneş gazetesi geçen gün, Öztürk Yılmaz adlı bu şahsın, DEAŞ tarafından kaçırılmadan 7 gün önce, ABD'nin Irak'ın kuzeyindeki askeri üs alanında FETÖ'nün imamlarıyla buluştuğunu (kuvvetle muhtemel alnını öptürdüğü) saptamış. Demek ki...

ABD'nin vize yasağı üzerine yaptığı o tuhaf ötesi açıklama gayet anlaşılabilir bir şeymiş. CHP milletvekili Tuncay Özkan'ın, "Trump kazandı, Erdoğan gidecek..." şeklindeki açıklamasına muttali olunca da, Öztürk Yılmaz'ın mahut vize açıklamasında olduğu gibi şaştım kaldım.

Zaten...

FETÖ kumpası sonucu hücrelere atılan Tuncay Bey'in cezaevinden çıktıktan sonra FETÖ'ye karşı zevahiri kurtarmanın dışında tepki göstermemesi beni ziyadesiyle şaşırtmıştı.

Cellatlarına âşık mı olmuştu?

Yoksa baştan beri onu yanlış mı tanımiştık? Yetmezmiş gibi bir de PKK'nın malum partisine ve liderine güzellemeler yapması da neyin nesiydi?

Sorularına cevap ararken Sabahattin Önkibar'ın Tuncay Bey hakkındaki iddiasını iktibas ettim. Tuncay Bey aradı...

Söz konusu iddianın gerçekleri yansıtmadığını, Güler Kömürcü ile Serdar Sement arasında geçen bir telefon görüşmesine dayandırıldığını belirtti. Fakir de ondaki akıl almaz değişikliğin garabetine örnek vermek sadedinde şuncağızı hatırlattım: Dün gibi hatırlıyorum, 2007 seçimleriydi. Sahibi olduğun Kanaltürk televizyonunda canlı yayındaydın. O vakit de Erdoğan ve AK Parti'nin iflah olmaz muhalifiydin. Yüksek Seçim Kurulu yasağı nedeniyle sonuçları açıklayamıyordun ama AK Parti'nin müthiş biz zafer kazanacağını anlamıştın. Yüzün düşmüştü, lakin sevinecek de bir şey bulmuştun. Ahmet Türk'ün Genel Başkanı olduğu DTP'yi (dönemim BDP'si yani) ihsas ederek (mealen) şöyle diyordun: "Hani ayrılıkçı / bölücü bir parti var ya, Güneydoğu'dan tulum çıkartacağı söylenen parti... Bize gelen sonuçlara göre o da hezimete uğradı..."

Hülasa, dönemin BDP'si yerine AK Parti'nin kazanmasına çok sevinmiştin.

Üstelik o vakitler AK Parti, FETÖ'yü henüz "cemaat" sanıyordu. ABD ile de ilişkileri gayet iyiydi. (Dedim ya, yıl 2007 idi.)

Ne oldu da, dün dönemin BDP'sine tercih ettiğin AK Parti'ye bugünün BDP'sini tercih eder oldun?

Erdoğan ve AK Parti, ABD emperyalizmine diz çökmediği, FETÖ'yü yani gladyoyu tasfiye ettiği için mi?

Daha bitmedi...

Hem Tuncay Bey'in cevaplarına yer vereceğim, hem de sorularımı sürdüreceğim.

Çünkü mesele münferit değil, zihniyet meselesi...

STAR – Mehmet METİNER

Barzani mi, PKK mı?

Türkiye tercihini Barzani'den yana yapmıştı. Barzani yönetimiyle Türkiye'nin ilişkileri hem kadim Türk-Kürt kardeşliğini kökleştiren boyutlardaydı, hem de siyaseten ve ticareten her iki tarafa kazandıran nitelikteydi. Referandumun bu ilişkiyi hazmedemeyip bozmak isteyen güç odaklarının bir tezgâhı olduğunu ne yazık ki Barzani göremedi. Dahası bu tezgâhın kendi iktidarını da hedeflediğini ve son kertede kendi kazanımlarını berhava edecek bir süreç içerdiğini anlayamadı. Erdoğan liderliğindeki Türkiye'nin bu yöndeki uyarılarını dikkate almadı. ABD'ye ve İsrail'e güvendi. Özellikle ABD'nin kendisini yalnız bırakmayacağına inandı. Bu öngörüsüzlük ve ham hayal kendisine pahalıya patladı. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bütün öngörülerini doğru çıktı. Barzani kendi iktidarıyla birlikte kazanımlarını da bir bir kaybetmeye başladı. Barzani'nin ABD'ye yönelik "arkamızdan hançerlendik!" ifadesi artık bir anlam ifade etmiyor. ABD'nin yeni dönemde PKK'yı tercih ettiğini göremedi. Başka bir deyişle ABD'nin tercihinin PKK'dan değil kendisinden yana olacağını varsaydı. O yüzden Türkiye'yi karşısına alan, dahası ve en fenası kendisinin emrindeki medya organlarında ABD-İsrail bloğunu memnun edecek Erdoğan düşmanlığını yayan yanlış bir politikaya savruldu. Erdoğan'ı sadece orada değil, burada bulunan yandaşları üzerinden de "Kürt düşmanı" ve "Türk ırkçısı" olarak ilan eden Barzani yönetiminin bugün içine düştüğü durum içler acısıdır. O günlerde avazı çıktığı kadar Erdoğan'ı bu haksız söylemler üzerinden eleştiren Barzanicilere soruyorum Barzani'ye ve Kürtlere ne kazandırdılar? Kocaman bir hüsrân! Derin bir kayıp! Kazanımların bir bir heba edildiği trajik bir süreç! Merak ediyorum o ağız dolusu Erdoğan'a hakaretler ve suçlamalar yönelten

içimizdeki Barzanici zevat yeni döneme dair niye bir özeleştiri verme gereği duymazlar? O gün bağırp çağırın o zevat bugün niye susarlar?

Kerkük Kimin Elinde Şimdi?

Ve bölgesel yönetimin kontrolündeki başkaca topraklarda Peşmerge'nin artık hükmü geçiyor mu?

Erbil'e sıkışıp kalmak, dahası kendi içinde çatışmalı ve sorunlu bir siyasal ve toplumsal yapıya sahip olmak ne menem bir kazanımdır acep?

Referandumun sonuçlarının dondurulduğunu açıklamak neyi çözdü?

Barzani'nin sırtını ABD-İsrail bloğuna yaslayarak başkalarınca oluşturulan bir tezgâhın aktörü gibi davranmasının trajik sonuçları ortada...

En son bölgesel yönetimin memurları maaşlarını alamadıkları için ayaklandı.

Bölgesel yönetimi elinde bulunduran Barzani ailesine yönelttikleri "kötü yönetim" ve "yolsuzluk" iddiaları bu isyanın arkasında kimlerin olduğunu açıkça ortaya koyuyor.

Bu İsyân Büyür Mü?

Görünen o ki toplumsal tepkileri birileri kullanmak isteyecektir.

Bağdat yönetiminin demokratik gösterilere sert müdahale edilmemesi konusunda bölgesel yönetimi uyarması manidar elbette...

Talabani'nin partisinin boş durmayacağını söylemek bile gereksiz.

Diyeceğim o ki Barzani yönetimini çok daha kötü günler bekliyor.

Bu kaosun ve çatışmanın nereye evrileceğini hep birlikte göreceğiz.

Öngörüm o ki her hâlükârda hiçbir şey Barzaniler için eskisi gibi olmayacaktır.

Ve kaybeden Kürtler olacaktır.

PKK varken Barzani artık ABD için bir anlam ifade etmiyor.

Umarım Barzaniler ABD nezdinde kendilerini tekrar itibarlı konuma getirmek için başkaca yanlış adımlar atmazlar.

Bilsinler ki ABD'den dost olmaz.

Türkiye'nin ipi her zaman için çok daha sağlam ve güvenilirdir.

Keşke vaktinde Cumhurbaşkanı'mızın dediklerine kulak verselerdi...

STAR –

Selahaddin E. ÇAKIRGİL

Suç Faillerini Olabildiğince Yaygınlaştırmak Taktiği

Darbe yargılamaları devam ederken ilginç gelişmeler oluyor.

Cumhurbaşkanı **Erdoğan**, *'haksız suçlamalarla tutuklamalar olursa, mahkemeler onları yargılayıp serbest bırakıyor..'* demektedir.. Bir iddia ciddi bulunursa, yapılacak olan da budur.

Son zamanlarda Emniyet'teki etkisinin bâriz şekilde arttığı ileri sürülen **Mehmet Ağar**, 18 Aralık günü mahkemede, FETÖ denilen örgütle işbirliği yaptığı iddiasıyla tutuklu bulunan İstanbul eski Emniyet Md. **Hüseyin Çapkın**'ı temize çıkaran bir şahitlik yaptı ve **Çapkın** da bir gün sonra tahliye edildi. Bir kimsenin haksız olarak tutuklu olduğunun anlaşılıp serbest kalması elbette memnuniyet vericidir ve hiç kimsenin de haksızlığa uğramaması gerekir; ideal olan budur. Ama, her tutuklunun bir Ağar'ı yok ki.. Buna bir de yaklaşık 12 bin kişilik yargıç-savcıdan 5 bin kadarının yargıdan uzaklaştırıldığını, yerlerine getirilen yeni hâkim ve savcılarının ise tecrübesizliği bir yana, onbinlerce tutuklunun dosyalarının okunup iddianâmelerinin hazırlanması ve mahkemeye sunulmasının zorluğu da ortada... Ayrıca, birçok savcılarının, **'FETÖ'cü olduğu'** iddiasıyla ihbar edilenler hakkında **'takipsizlik kararı'** vermekten kaçınıp, topu mahkemeye attıkları; mahkemede yargıçların da aynı çekincelerle tutuklama kararı verdikleri iddialarının kenarından teğet geçmek zor..

Son olarak, Isparta- S. Demirel Üni'nin **Bilgi İşlem Dairesi Başkanı** Halil Karakoç'un Mayıs- 2015'te kaçırmaya çalıştığı 25 **'hard disk'**in 2 yılda çözülebilen şifrelerinde, **F. Gülen**'in verdiği 227 tâlimat; siyaset, ekonomi ve basın ile devlet kurumlarını nasıl ele geçirilmesi yolundaki taktikleri de iç ve dış entrika odaklarının nasıl bir işbirliği içinde olduğunu ortaya koydu...

17/25 Aralık 2013-Yargı Darbesi

Teşebbüsü içinde olduğu iddiasıyla tutuklanan ve mahkemede kendisinin hiçbir şeyden haberinin olmadığını belirterek hapisten kurtulan ve **15 Temmuz Darbe Hıyaneti**'nden sonra ise, **Amerikan Federal Soruşturma**

Bürosu'nun(FBI) *'katkısıyla'* yurt dışına kaçıp, **Amerikan makamlarıyla irtibata geçtiğini ve beraberinde getirdiği belgeleri de havalimanında onlara teslim ettiğini, FBI'nın kendisine 50 bin dolar verdiğini**, şahit olarak dinlendiği **Zarrab Dâvası**'nda gururla itiraf eden eski bir emniyet âmiri firarî suçlu **Hüseyin Korkmaz**'ın anlattıklarının, perde gerisindeki asıl **kuklacıbaşı**'nın F.G'nin de ötesinde, USA emperyalizmi olduğunu ap-açık ortaya koyduğuna daha ne delil gerekir?

FETÖ'nün **Mülkiye yapılanmasına ilişkin dâvada** da,2010 ile 2014 arasında İstanbul Emniyet Müdür yardımcılarında **Yunus Dolar**'ın **'itirafçı'** olup mahkemeden tanık olarak söyledikleri ve *'İstanbul'da 120 emniyet müdürü vardı. 75-80'i cemaattendi. Türkiye genelinde de yüzde 70'in altına düşmez.. (...)* Balyoz, KCK, MİT Müsteşarı'nın ifadeye çağırılması gibi soruşturmaları ve operasyonları yapan istihbarat, terör ve kaçakçılık şubesinin müdürlerinin tamamı cemaatçiydi. Erol Demirhan'ın laptop'u olurdu. O laptop ile **'emniyet imamı'**yla irtibatta olup, diğer şube müdürlerine **'şunu söyleyeceksin, bunu söyleyeceksin'** derdi. Şube müdürleri her şeyi kanun çerçevesinde yapıyor gösteriyorlardı'demesi de ilginçti.

Öte yandan, Ankara C. Başsavcılığı,9 Aralık 2016 günü, Rusya'nın Ankara B.

Elçisi **Andrei Karlov**'u öldüren **suikastçi polis Mevlüt Mert Altıntaş**'ın e-mail ve sosyal medya mesajlarının, *-numarası sanal ortamda oluşturulmuş fiziken olmayan bir bilgisayar aracılığıyla silindiğini* belirlemiştir. Ama, silinen **'hard disk'**ler Moskova'da çözülmüş ve o cinayetin de F. Gülen'in **'yeni haşhaşiyûn'** taifesince yönetildiği anlaşılmış gibi.. USA emperyalizmi, F.G. hakkında

Türkiye'den belge isteyedsun.. Bu son durum USA ve Rusya'yı bile karşı karşıya getirebilecek mahiyette..

Bütün bunlarda, suçlamanın daha bir zorlaştırılması için, suçun faillerini çoğaltmak ve yaygınlaştırmak şeklindeki kurnazlık taktiğinin de kullanıldığı ve uluslararası boyutlara taşındığı anlaşılıyor. Hatırlayalım ki, bir suçta sanık sayısı ne kadar çok olursa, aslı faili belirlemek de o kadar zorlaşır.

Bu arada mâsumlar da yanarmış, bu, FETÖ'nün derdi mi?

STAR – Bedir ACAR

Canını Verir Cananını Vermez Türkler Fakat Bir Filmini De Yapmaz, Neden!

Kutsal Emanetler, savaş esnasında İngiliz'in eline geçmesin diye Hicaz'dan İstanbul'a taşınmasaydı, 'Emanetleri' şimdi İngiliz müzelerinde görmek zorunda kalabilirdik.

Birinci Dünya Savaşı sırasında **Medine Müdafası'nın** kumandanı **Fahreddin (Türkkan) Paşa** yakın tarihimizin en önemli isimlerinden, Medine müdafası ise tarihimizin en şerefli sayfalarından biridir.

Birinci Dünya

Savaşı'ndaTürklerin **Çanakkale'de** gösterdikler kahramanlık destanının bir benzeri de **Hicaz'da** kutsal toprakların müdafaası sırasında yaşandı.

Gazi Mustafa Kemal'in 'Adını altın harflerle tarihe yazdıran büyük kumandan' diye bahsettiği **Fahreddin Paşa ve askerleri**, dinlerine ve peygamberlerine olan ebedi bağlılıkla İngilizler'e ve işbirlikçi unsurlara karşı '**kutsal emanet**' olarak bildikleri Medine topraklarını kahramanca savundular. Öyle ki, İngilizler'in desteğindeki Şerif Hüseyin'e bağlı çetelerin iki buçuk sene boyunca kuşattıkları Medine'yi, yiyecek tek lokmaları kalmayana dek, hatta çekirge yiyerek, dayanma ve savunma gücü aradılar kendilerinde.

Fahrettin Paşa, askerlerine '**Evlatlarım! Bir söz verdik. Kutsal şehri isyancılara vermeyeceğiz. Elimizden ne geliyorsa yapmalıyız. Ta ki son mermi, son er ve**

son kana dek. Bu azim, bu kararlılık bize dayanma gücü verecektir. Bunu hiç unutmayın! Ümitsiz olmayınız' diye sesleniyor ve seslendiği gibi de yapıyordu. Fahrettin Paşa, çekirge yiyerek koruduğu Medine'de **Mondros Ateşkesi'nden** sonra bile düşmana boyun eğmemiş, direnişi sürdürmüştü. Ancak İstanbul'dan gelen yeni kumandanınaskerleri, tuzak kurup paşayı bağlayarak **İngilizler'e** teslim ettiler.

Fahrettin Paşa askerleriyle

Savaş esnasında olabilecekleri tahmin edip önlem alan Fahreddin Paşa, Medine'de bulunan mukaddes emanetleri, Vahhabi ve İngiliz tehlikesine karşı korumak için önceden İstanbul'a göndermişti.

Fahrettin Paşa ve askerleri, Medine'den ayrılmak zorunda bırakıldıklarında bir yandan Efendimizin yeşil kubbeli türbesine bakmakta, bir yandan da ihtiyat mülazımı **İdris Sabih Bey'in** kuşatma altındayken yazdığı şu şiirini okuyup gözyaşı dökmekteydi.

**Yapamaz Ertuğrul evladı sensiz
Can verir cananı veremez Türkler
Ebedi hadimü'l Harameyn'iniz
Ölsek de Ravza'nı ruhumuz bekler**

Birleşik Arap Emirlikleri Dışişleri Bakanı **Abdullah bin Zayed**, bunca yıl sonra kendisine 'Kutsal emanetleri' kendine dert etmiş. Emanetleri, işgalci İngiliz'in eline geçmesinler diye İstanbul'a taşıyan Osmanlı Paşası Fahrettin Türkkan'ı '**hırsız**' olarak niteledikten sonra terbiyesizlikte zirve yaparak '**İşte Erdoğan'ın dedelerinin Müslüman Araplarla ilişkisi buydu**' diye

tweet atarak, 15 Temmuz artığı bir hınçla Türkiye'yi hedef aldı.
Türkiye'nin bu terbiyesizliğe tepkisi elbette gerektiği gibi oldu. İnsaf sahibi Arap kamuoyu bile, **'Fahreddin Paşa bu emanetleri nakletmeseydi, şimdi hepsi Londra'da British Meseum'a alabilirdi'** dediler.
Dün olduğu gibi bugün de emperyalizmin ekmeğine yağ sürmeye gönüllü İngiliz ya da Amerikan 'uşak'ları olabilir.
Peki... bu tarihi gerçekleri yeni nesillere ve dünyaya haykırmakta aciz kalan bizlere ne demeli. Evet, şanlı bir tarihimiz var, destanlarımız var, Ayla filmine konu olduğu gibi cephede bile merhameti elden bırakmayan askerimiz var.
Peki ama bunca kahramnalıkların, destansı mücadelelerin, Medine Müdafası'nın, Kut'ül Amare'lerin filmleri nerede?
İdris Sabih Bey'e 'Ölsek de Ravza'nı ruhumuz bekler' dizesini yazdıran ruhun sineması nerede?
Bu yazı bir okurumuzun **'Fahreddin Paşa'nın Medine Müdafası'nı anlatan bir filmi var mı izlemek istiyorum'** diye sorması üzerine kaleme alındı.
'Film yok ancak kitapları var isterseniz' diyerek, mahcubiyet içinde cevap vermektan bizi kurtaracak bir yönetmen tez zamanda çıksın artık. Yoksa, bir asır sonra bile, kutsal emaneti İngiliz'in elinden kurtaran **Osmanlı Paşa'sını hırsızlıkla itham edecek 'uşak'lar, yeni 'Arabistanlı Lawrew nce'lar çıkacaktır.**
Böyle **'edepsiz uşak'** tweetleriyle kendimize gelmek zorunda kalmadan, gerçekleri yeni nesillere anlatabilelim. Anlatamazsak yaşatamayız.
Devlet Tiyatorları'mız da 'Avrupa'lı yazarların oyunlarına hapsolmaktan kurtulup bir zahmet kendi tarihimize bakabilse keşke.
Yapamaz Ertuğrul evladı sensiz
Can verir cananı veremez Türkler
Ebedi hadimü'l Harameyn'iniz
Ölsek de Ravza'nı ruhumuz bekler
Birleşik Arap Emirlikleri Dışişleri Bakanı Abdullah bin Zayed, bunca yıl sonra kendisine 'Kutsal emanetleri' dert etmiş. Savaşta İngilizin eline geçmesin diye 'Emanetler'i

İstanbul'a taşıyan Osmanlı Paşası Fahrettin Türkkân'ı 'hırsız' olarak niteledikten sonra terbiyesizlikte zirve yaparak 'İşte Erdoğan'ın dedelerinin Müslüman Araplarla ilişkisi buydu' diye tweet attı.

Türkiye'nin bu terbiyesizliğe tepkisi elbette gerektiği gibi oldu. İnsaf sahibi Arap kamuoyu bile, 'Fahreddin Paşa bu emanetleri nakletmeseydi, şimdi hepsi Londra'da British Meseum'a alabilirdi' dediler.

Dün olduğu gibi bugün de emperyalizmin ekmeğine yağ sürmeye gönüllü İngiliz ya da Amerikan 'uşak'ları olabilir.

Peki... Asıl bu tarihi gerçekleri yeni nesillere ve dünyaya haykırmakta aciz kalan bizlere ne demeli. Evet, şanlı bir tarihimiz var, destanlarımız var, Ayla filmine konu olduğu gibi cephede bile merhameti elden bırakmayan askerimiz var.

Peki ama bunca kahramnalıkların, destansı mücadelelerin, Medine Müdafası'nın, Kut'ül Amare'lerin filmleri nerede?
İdris Sahil Bey'e 'Ölsek de Ravza'nı ruhumuz bekler' dizesini yazdıran ruhun sineması nerede?

Bu yazı bir okurumuzun 'Fahreddin Paşa'nın Medine Müdafası'nı anlatan bir filmi var mı izlemek istiyorum' diye sorması üzerine kaleme alındı.

'Film yok ancak kitaplar var isterseniz' diyerek, mahcubiyet içinde cevap vermektan bizi kurtaracak bir yönetmen tez zamanda çıksın artık.

Yoksa, bundan bir asır sonra bile, kutsal emaneti İngiliz'in elinden kurtaran Osmanlı Paşa'sını hırsızlıkla itham edecek 'uşak'lar çıkacaktır.

Böyle 'edepsiz uşak' tweetleriyle kendimize gelmek zorunda kalmadan, gerçekleri yeni nesillere anlatabilelim. Anlatamazsak yaşatamayız.

Devlet Tiyatorları'mız da 'Avrupa'lı yazarların oyunlarına hapsolmaktan kurtulup bir zahmet kendi tarihimize bakabilse keşke.

STAR – Ahmet KEKEÇ

Bu Yazıları

FBI Mı Yazdırıyor Size?

Bir utanmaz kalem, “Zarrab konuştuğça Türkiye utanıyor” diye bir paylaşımında bulunmuştu.

Aydın Doğan’ın bir elemanı...

Asıl utanç duyması

gereken “bağlantılar” ortaya çıktıkça da tuhaf bir suskunluğa büründü.

Bu “bağlantıları” bir sütun komşusu yazıp duruyor.

Dönüp de, “Sahi, böyle olmuştu... Niye dolduruşa geldim ki ben?” diye sorma gereği duymuyor.

Sahi, niye dolduruşa geldiler ki?

Amerika’da başlayan komik ambargo davasıyla eşzamanlı olarak, ana muhalefet partisi genel başkanının eline birtakım dekontlar tutuşturdular...

Bir “paket” operasyondur bu...

Ambargo davası, itiraflar ve tanıklıklar üzerinden bir “yolsuzluk-rüşvet davası”na dönüştürülecek, sonunda hedefe konulan isme, yani Cumhurbaşkanı Erdoğan’a ulaşılacaktır...

Bir ön algı çalışması olarak birilerine “Zarrab konuştuğça Türkiye utanıyor” dedirmek gerekiyordu... Ki, “paket”in içinde bunlar da vardı... Bugün geldiğimiz nokta itibarıyla durum şudur: Zarrab davası çöktü...

Dekontlar ters tepti...

Ön algı çalışması yürütenler de kendi utançlarıyla baş başa kaldı...

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, bundan bir süre önce, ABD İstanbul Başkonsolosluğu’na birtakım sorular yöneltmişti:

17/25 Aralık yargı darbesinin fail

isimleri ABD İstanbul

Başkonsolosluğu’yla sürekli temas

halindeydiler, operasyondan önce bir dizi telefon görüşmesi gerçekleştirmişlerdi. Ne konuşmuşlardı? Hangi bilgileri paylaşmışlardı? Bu görüşme trafiğini düzenleyen kişinin, Metin Topuz olduğu ortaya çıktı...

Metin Topuz başka hangi operasyonlarda kullanılmıştı?

Bu sorulara cevap verilmedi.

Metin Topuz tutuklanınca, ABD karşı hamle olarak vize kararını devreye soktu.

Giderayak Türkiye’yi tehdit eden (“DEAŞ ülkenizde bomba patlatmıyorsa işbirliğimiz sayesinde” diyen) John Bass’in de cevaplama gereken sorular vardı.

İstanbul Mali İşler Şube Müdürü Yakup

Saygılı 17/25 Aralık yargı darbesi

girişiminden önce, “doğrudan” ABD Ankara Büyükelçiliği’ni arıyor.

Ne zaman?

Amerika seyahatinden hemen önce...

İlginçtir, bu seyahate İstanbul’dan önemli bir isim, ABD Başkonsolosluğu’nda görevli Metin Topuz eşlik ediyor.

Amerika’dayken başına bir de kaza geliyor.

Çok önemli bilgileri mahfuz tuttuğu laptop’ını kaybediyor...

Soru şu:

Yakup Saygılı neden yanına laptop’ını aldı?

Başına “kayıp” ya da “çalıntı” kazası

geldikten sonra neden o çok önemli bilgilerin peşine düşmedi?

Şimdi bu “bilgilerin” Zarrab davasında

karşımıza çıktığını görüyoruz ve hiç

şaşırmıyoruz.

Tıpkı aynı davada “tanık” olarak ifade veren ve tanıklığı karşılığında FBI’dan 50 bin dolar rüşvet aldığını itiraf eden FETÖ’cü eski komiser yardımcısı Hüseyin Korkmaz’ın üstlendiği role şaşırmadığımız gibi.

Geçen hafta FBI Türkiye temsilcisi Emniyet Genel Müdürlüğü’ne çağrıldı ve ifadesine başvuruldu.

Ortaya çıkan bilgiler ve Amerikalılarla yoğun temas trafiği gösteriyor ki, 17/25 Aralık yargı darbesi girişimi Amerikalı yetkililerin nezaretinde (ve yönlendirmesiyle)

gerçekleştirilmiş. Girişim akim kalınca FBI devreye girmiş... Soruşturmaya mesnet teşkil eden bilgilerin “dosyalanması” ve Amerika’ya “kaçırılması” operasyonunda da FBI doğrudan rol almış.

Ek bilgi: Hüseyin Korkmaz 17 ay tutuklu kalıp salıverildikten sonra Güney Kore üzerinden Amerika’ya kaçırıldı... FBI yetkilileri Korkmaz’la sürekli temas halindeydi.

Soru şu: Metin Topuz bu işin neresindeydi? Yakup Saygılı'ya mihmandarlık yapan ve laptop'ındaki bilgilerin “**güvenli**” olarak Amerika'ya ulaşmasını sağlayan Metin Topuz, Hüseyin Korkmaz'ı Güney Kore seyahati öncesinde Hangi “**mihmandarlarla**” tanıştırdı?

Son soru da utanmaz kaleme gelsin: Bu yoğun “**görüşme trafiği**” hakkında da bir şeyler yazacak mısın? “**Bağlantılar ve roller ortaya çıktıkça FETÖ adına utaniyorum**” diyecek misin?

STAR – Halime KÖKÇE

Avrupa'nın Hak İhlalleri Karnesi

Pek yapageldiğimiz bir şey değil Avrupa ülkelerindeki insan hakları ihlallerini kritik etmek ve raporlamak. Avrupa ülkeleri söyler biz kendimizi düzeltiriz genelde. Avrupa Birliği tam üyelik süreci böyle işledi. 2000'lerin başındaki Türkiye'yi ve AK Parti iktidarının ardıllarının başına gelenleri düşününce doğrusu AB çıpası, demokratikleşme adımları atabilmek için pragmatik bir tutamak noktasıydı. Avrupa ve Amerika'nın AK Parti ve Erdoğan'a desteği de pragmatik bir gerekçeye dayanıyordu. Türkiye'de siyaset kurumu çökmüş, ekonomi alt üst olmuş ve bu vasatta iktidarı ele alan aktörle yakın ilişkide olmak akıllıcaydı. **Ne zaman ki Erdoğan'ın Batı'nın dümen suyuna girmeyeceğine, kendi ajandası olduğuna kanaat getirildi, Türkiye'yi düşman, Erdoğan'ı diktatör gösteren küresel bir kampanya başladı.** Bu süreçte Avrupa'nın terbiye edici dili giderek sertleşti, suçlayıcı, mahkum edici bir hal aldı. Basın özgülüğünden, tutuklu gazeteciler bahsinden, insan hakları ihlallerinden, muhalefetin sindirilmesinden dem vurmaya başladılar. 15 Temmuz'daki vahameti, o gece TBMM'nin bombalandığını, Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nin hedef alındığını, Cumhurbaşkanı'na suikasta kalkışıldığını ve 250 vatandaşımızın katledildiğini görmeyip FETÖ'cülere işkence edildiği yönünde

rahatsızlık beyan etti Avrupa Birliği makamları.

Egemen bir devletin toprakları içinde "kurtarılmış bölge" oluşturup silahlı kalkışma tertip eden PKK'nın eylemleri hakkında güçlü bir tepki konulmazken üstüne üstlük Avrupa'nın resmi kanalları PKK güzellemesi yapan belgeseller yayınladı. Türkiye'nin DEAŞ'a yardım ettiği yalanı ise aralıksız tekrar edildi.

Tüm bu vasatı çevreleyen söylem ise Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 'yola gelmemesi', 'ehlileşmemesi', 'boyunduruk altına girmemesi' onların kelimesiyle diktatörleşmesiydi. Sonra şunu gördük; Avrupa'da aşırı sağ, ırkçı-faşist siyasetler ve aktörler yükselişe geçti. Türkiye karşıtlığı Avrupa'nın iç siyasetine malzeme edildi ve Müslüman Türkler Avrupa'da "istenmeyen" olarak kodlandı.

Bugüne kadar hep savunmada kalan, suçlamalara karşı "Hayır öyle değil böyle" diyerek savunma üreten, dolayısıyla Avrupa ülkelerinde insan hakları ihlalleri ile alakadar olmayan bir Türkiye vardı. Avrupa'daki yabancı düşmanlığı, anti-semitizm gibi bilinen başlıklar daha ziyade Batı merkezli sivil kurumlar tarafından gündeme getirilir ve İslam karşıtlığı asla raporlara girmezdi. Avrupa değerleri diye ezberletilen çokkültürlülük ve toleransın giderek aşındığı ve İslam düşmanlığının en başat politikaya dönüştüğü bir vasat var şu an Avrupa'da.

Türkiye pek çok konuda olduğu gibi bu alanda da etkin bir pozisyon alıyor

artık. **Üniversitelerimiz Avrupa ülkelerinde insan hakları ihlallerini raporluyor, Batı'da akademik kariyer yapan insanlarımız, Türkiye çalışıp buldukları ülkelere akademik bilgi servis etmek yerine o ülkeleri çalışıp Türkiye için girdi üretiyor.**

Pazartesi günü Marmara Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nde **Prof. Dr. Nuri Tınaz** başkanlığında hazırlanmış olan **Fransa'da Müslümanlara Yönelik Ayrımcılıklar: 2015-2016 Yılları İzleme Raporu**'nun sunumunu takip etme fırsatım oldu. Avrupa'nın en fazla Müslüman nüfusa

sahip ülkesi olan Fransa'da 2015 ve 2016 arasında önceki yıllara göre Müslümanlara yönelik hak ihlallerinde dramatik bir artış gözlenmiş. Tamamen Fransa basını taranarak ve orada mukim sivil toplum kurumları ile irtibat halinde örnek vakalar incelenerek hazırlanmış olan rapor, Avrupa'daki genel eğilimi yansıtıyor. **Fransa özelinde bir de işin içine katı laiklik uygulamaları giriyor ve son tartışmalarda olduğu gibi iş Milli Eğitim Bakanı'nın "Başı örtülü annelerin çocuklarını okuldan almaya gitmemeli çünkü burası kamusal alan" demesine kadar varabiliyor.**

Benzer şekilde **Sabahattin Zaim Üniversitesi Hollanda, Sakarya Üniversitesi Almanya**'daki hak ihlalleri ile ilgili raporlama yaptı. Gazeteciler için de önemli bir kaynak niteliği taşıyor bu üç rapor.

TAKVİM / Bülent ERANDAÇ

Kılıçdaroğlu'na Sorular

Kamuoyu merak ediyor.

Ancak CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'ndan cevap gelmiyor. Kemal Bey, bu sorulara cevap bekliyoruz:

1) Genel müdürlüğünüz döneminde SSK'nın ihalesiz ve fahiş fiyatla alım yapmanızdan dolayı dönemin Çalışma Bakanı Yaşar Okuyan'ın açtığı dava hakkında ne diyorsunuz?

2) Sizi önce Rahşan affı, sonra da FETÖ'cü müfettişlerin kurtardığı iddia ediliyor. Rahşan affı olmasaydı 1999 yılında hapse girecek miydiniz? Neşter soruşturmasını yürüten eski savcı Ömer Süha Aldan'ı 24. Dönem'de milletvekili yaptınız. Manidar değil mi?

3) SSK Genel Müdürlüğü döneminizdeki yolsuzluk iddiaları ilgili salladığınız ve suç bulamadıklarını iddia ettiğiniz SGK müfettişleri FETÖ'cü müydü?

4) SGK müfettişleri tarafından 2008-2010 yıllarında yapılan soruşturmada size fahiş fiyatla ihalesiz malzeme alımı soruldu mu? Sizi aklamasi için rapor hazırlama görevinin özellikle bu kurumun FETÖ'cü yöneticisi

tarafından ayarlandığı iddialarına ne diyeceksiniz?

5) Genel müdürü olduğunuz dönemle ilgili bazı inceleme ve soruşturma raporlarının kaybolduğu söyleniyor? Bunları FETÖ'cüler imha etmiş olabilir mi? Son olarak elinizdeki kâğıtları, adını "vatansever" koyduğunuz "FETÖ'cü" kripto bürokratlar size taşıyor olabilir mi?

Başka sorumuz yok, aziz milletimiz...

Ajan Yetiştirecek Üniversite

Çok geç kaldığımız hayati bir yapı, Stratejik Düşünce ve Ajan Yetiştirme Fakültesi, Dokuz Eylül Üniversitesi'nde kurulacak.

"Güvenlik Bilimleri Fakültesi"nde, istihbarat, güvenlik, terör ve strateji bölümleri yer alacak. İşte Yeni Türkiye, MİLLİ RUH budur.

Yurt dışındaki İstihbarat ve Strateji Üniversiteleri'nden (İngiliz Exeter gibi) istihbarat servislerine çok akıllı stratejistler-ajanlar yetiştiriliyordu. İngiltere, Amerika, Almanya, Fransa, Çin, 100 yıllık stratejik planları yapıp ona göre kadroları yetiştiriyordu. Eski Türkiye seyrediyordu.

Böyle Gel Miş Böyle Gitmez. İlk defa, Türkiye önüne yüzyıllık strateji koymuştur.

2023-2053-2071 STRATEJİLERİ artık ufkumuzu belirliyor.

İngilizExeter Üniversitesi'nin Anatomisini Çok İyi Bilmeliyiz

Türkiye sınır hattını terör örgütlerinden arındırdı. Cerablus, El Bab ve çevresindeki DEAŞ unsurları ortadan kaldırıldı. Şimdi sıra terör örgütü PKK'nın uzantısı YPG'nin yuvalandığı Afrin'e geldi. Türk askeri bu konuda da harekete geçti. TSK'nın Bolu 2. Komando Tugayı'ndan çıkan 30 askeri araç ve malzeme dün demiryolu ile Hatay'ın İskenderun İlçesi'ne geldi. Demiryolu ile nakledilen askeri araç ve malzemeler, vagonlar ile İskenderun Demiryolu İstasyonu'na ulaştı. Yaklaşık 70 askerin de bulunduğu askeri araçlar, vagonlardan indirilerek alınan güvenlik önlemleri ile konvoy halinde yola çıktı. Askeri araçların Hatay sınırındaki birliklere takviye amaçlı gönderildiği ve sınırda konuşlanacağı öğrenildi.

Sevkiyatların devam etmesi bekleniyor.

Hürriyet'in Demirtaş Sevdası Depreşti

Ne Sevda Ama...

Medyanın eski amiral gemisinin kaptanının Selahattin Demirtaş sevdası bir türlü azalmıyor, eksilmiyor.

Her fırsatta, Doğan Medya'nın sazcısı hatırlatılıyor, el üstünde tutuluyor, sevda dizileri farklı kanallarında bilerek, düşünülerek, aziz milletimizin üzerine bir sis perdesi içinde zerk edilmeye çalışılıyor. Ekim ayında, terör örgütü PKK'YA desteği sonucu tutuklanarak Edirne Cezaevi'nde bulunan Demirtaş'ı terör tutuklusunu olarak değil bir yazar gibi tanıtan Hürriyet Daily News oldu. William Armstrong imzalı "Seher by Selahattin Demirtaş" başlıklı yazıda Demirtaş'ın 'Seher' adlı öykü kitabı adeta bir Shakespeare gibi tanıtıldı. *Önceki gün de eski amiral gemisinin kaptanı köşesinin bir bölümünü HDP'li Selahattin*

Demirtaş'a ayırdı. Selahattin Demirtaş yeni tür siyasetçiymiş! Hala, Demirtaş'ın Türkiye'de maskesi düşmüş olduğu gerçeğini değiştireceğini sanıyorlar. Kandil'in kuklası Demirtaş'ı ekranlara çıkararak saz çaldırmalar, maskesini gizlemeye çalışmalar, Doğan Medya'sının Demirtaş'ın sesi oluşu, 'cici çocuk' maskesine kol-kanat genişler halen zihinlerde yaşıyor.

DERİN SÖZ: "Türk milleti olarak, ümmet olarak son sözümüzü söylemedik, inşallah haksızlıkları elle düzeltereğimiz günleri de göreceğiz..." Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan..

TAKVİM / Bekir HAZAR

Kabusun İtirafı

Elinden Kerkük petroleri gitti. 3 gündür 5 kişinin öldüğü ayaklanma ile boğuşuyor. Birkaç yıl önce memur maaşlarının yarısını kesti, aylardır bir kuruş bile ödeyemiyor. Hükümetten kaçan kaçana... Şimdi Irak ile anlaşmanın yollarını arıyor. Bağdat "**Türk ve İran sınırındaki gümrükleri bana devret, referandumu reddet, Türkiye ve Rusya'ya olan 5.5 milyar dolarlık borcunu kendin öde**" diyerek Barzani ile dalga geçiyor. Türkiye'yi dinlemediler, perişan oldular. KAYBETTİLER! Bugün Türkiye Amerika'yı aldığı Kudüs kararında dünyada

tek başına bırakacak bir **GÜÇ** oldu. ABD'nin BM Temsilcisi, "**Yapılacak oylamada aleyhimize oy verenleri Başkan Trump'a bildireceğim**" diyerek çocuklar gibi tehdit edecek acziyete düştü. Bulgaristan Başbakanı Borisov bir ay önce AB'yi yerden yere vuruyor "**Bugün Erdoğan'a karşı konuşman kolay. Peki bundan ne Kazanıyorsun?**" diye soruyordu. Üniversitede yaptığı konuşmada "**Oysa Türkiye Avrupa'nın en güçlü ordusuna sahip. Biz Türkiye ile diyalog ve anlaşmaların sürecine sahip çıkmalıyız**" diyordu. Macaristan'dan da Cumhurbaşkanımıza övgüler yağıyor, Erdoğan'a Sırbistan'da tarihinin en büyük karşılama törenlerinden biri yapılıyordu. Yunanistanmedyası "**TürkAkımı anlaşması hayata geçtiğinde Rus doğalgazını Türklerden almak zorunda kalacağız**" diye ağlıyordu. Avrupa'nın vanası elimize geçiyordu. Türk Akımı'nda güzergah değiştirilip Romanya üzerinden geçirilme kararı alınıyordu. Romanya da stratejik olarak Türkiye'ye bağlanıyordu. Sipariş verdiğimiz derinliklerde petrol ve doğalgaz arama gemisi de yola çıkıyordu. Enerji Bakanı Berat Albayrak bu gemi sayesinde nokta atışı yapıp, petrol ve doğalgaza ulaşılacağını söylüyordu. Geçtiğimiz yıl KKTC'de önemli isimlerle görüştük. "**Aslında Akdeniz'de İsrail-Rum ikilisinin bulduğundan daha fazla doğalgaz rezervlerine sahibiz. Haritası taa Denктаş zamanında çıkarıldı.**" diyorlardı. Balkanlar'da yaşayan halklar içinde Boşnaklar, Makedonlar, Arnavutlar arasında Türkiye sevdalıları çığ gibi büyüyordu. Liderlerin İsrail'in hizmetçisi durumuna gelmesi, Arap ülkelerindeki halklarda büyük öfkeye yol açarken Erdoğan ve Türkiye sevgisi tavan yapıyordu. Amerikan vakfı PEW'in yaptığı son araştırmada "**Şu anda Ortadoğu halkları tüm liderlerden nefret ediyor. Sadece Erdoğan hariç... Türkiye'nin bölgedeki gücü katlanarak artıyor**" sonucunun çıkması boşuna değildi. Asya'daki Türk Cumhuriyetleri ile gönül

bağlarımızın yanısıra Rusya ve Çin ile her provokasyonlara rağmen kurduğumuz güçlü ilişkiler bazılarını delirtiyordu. Pakistan Adalet Bakanı Khun daha dün "**Tüm İslam dünyasının gözü Türkiye'nin üzerinde. Ankara'nın duruşu ve etkinliği gurur veriyor**" diyordu. Afrika'da THY'nin girmediği ülke neredeyse kalmamıştı. Kara kıtaya işadamlarımızın uçarak çıkarma yapması, ekonomik ilişkilerin büyümesi demektir. Batı basınında THY'nin Afrika seferleri korkusu sürekli gündeme getiriliyor, "**Türkiye'nin etkinliği artıyor**" diye şikayetler zirveye çıkıyordu. Türkiye hızla güçlendiği Afrika'da limanlar satın alıyor, üsler kuruyor, askerlerini Katar'a kadar çıkarıyordu. Dahası Putin ekranlara çıkıyor "**Suriye'de silahlar susacaksa bu Türkiye sayesinde olacak**" diyordu. Dünyanın tel örgülerle kaçtığı 3.5 milyon Suriyeli de yarın ülkelerinde Türkiye'nin gönül elçisi ve **Büyük Gücü** olacaktır. Örnekleri saymaya kalkarsak sayfalar yetmez. Türkiye'nin Ortadoğu'da artan etkinliği, Orta Asya'dan Afrika'ya, Kafkaslardan Balkanlara uzanan nüfuzu bazılarını inanılmaz boyutta korkutuyor. Ve bunun gelecek on yıllardaki yansımalarına ait işaretler birilerinde kabuslara yol açıyor. O yüzden terör örgütlerine komutanlık yaparak, sürekli bizimle krizler çıkararak masada dize getirmek ve "**Etkinlik Azaltması**" sağlamak için sabahlara kadar mesai yapıyorlar. Nitekim ABD Başkanı Trump'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı General McMaster'in Türkiye'yi de "**Tehditler**" arasına koyma ve "**Teröre yardım eden ülkeler**" konumuna getirme girişiminin ardında, artan **TÜRK etkinliği** kabusu yatıyor. General McMaster'in suçlamalarına kilitlendi herkes. Halbuki satır aralarında ağızından baklayı çıkarıyordu. Diyordu ki; "şimdi de batı afrika'dan güneydoğu asya'ya kadar uzanan bölgelerde türkiye'nin büyük dahili yetini görüyoruz. balkanlarda da şu anda ciddi bir endişe kaynağı." Adamlar endişeliler. Unutmadan geçmeyelim... Bir de bizim ana muhalefet ve HDP endişeli bu durumdan!.

GÜNEŞ / Ahmet YENİLMEZ

Mardin Kapısı Şen Ola!

İnsan vardır tarife ihtiyaç duymaz da, "**Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz**" sözünün anlamı gereği işi ve yaptıklarıyla anılır ve tarif bulur! Bir başka söz de vardır ki, adeta bazı insanların tarifidir, "**Eşeğe altın semer vursalar, eşek yine aynı eşektir**". Bu sözün tarifine uyan insanlar hem ülkemizde hem de dışarıda öyle çok ki! Hele son zamanlarda biri daha öyle bir anırdı ki, anırtısı diğer eşekleri bile kıskandırır cinsten oldu! Kim mi, **Birleşik Arap Emirlikleri Dışişleri Bakanı Abdullah bin Zayed!** Ne dediği ne söylediğine bakmaya bile ihtiyaç yok, değil semeri altın her şeyi altından olsa da kelimenin tam anlamıyla eşek! Eşeğin eşekliğine laf etmek de söz söyleyenin kıymetini düşüreceğinden biz asıl konumuza dönelim. Evet, bazı şehirler de vardır ki, adı anıldığında bir çırpıda söz söyleyemezsiniz! Durur, düşünür, yutkunur aklınıza gelenleri demek için kelime hazinenizi karıştırırsınız ancak kelime hazineniz yetmez o şehri anlatmaya. **Bu şehirlere en iyi iki örnekten biri Medine, diğeri de Mardin olsa gerek!** Medine'yi görmeyi, havasını teneffüs etmeyi Allah üç kez nasip etti! Efendimizin (sav) bulunduğu o şehirde, onun kokusu, eşi, dostları var elbette ve bunu kelimeler anlatmaya yetmez! Her üç ziyaretimde de Efendimize duanın hemen ardından eminim ki benim gibi birçok insanın aklına ilk gelen isim de merhum **Medine Müdafii Fahrettin Paşa olmuştur!** Yukarıda bahsettiğim zamane eşeğinin sözü, o kahramanın şanından zerre götürmez, götürmez! Bir de Mardin vardır! Bendeniz Anadolu'yu bir anaya benzetirim, sağ yanına yaslanmış bir ana! Başlı Trakya, boğazlar- Ege memeleri, İç Anadolu gövdesi, Mardin-Mezopotamya'da rahmi...

Medeniyetlerin tohumu Mezopotamya’da atılmış, doğum gerçekleşmiş, boğazlardan ve Ege’den beslenmiştir! İşte ilk kazmanın vurulduğu bu topraklar aynı zamanda ilk tarımın başladığı yer olmuş -tarım eşittir kültür gerçeği gereğince- tüm kültürlerle de can vermiştir!

Mardin, hemen hemen 1987’den beri en sık gittiğim şehirlerden biridir. Oyun bitiminde akşamları Mezopotamya’ya bakarak çayımı yudumlamanın verdiği zevk eşsizdir! Ne hazin ki, son zamanlarda her gidişimde içim yanarak dönmüşümdür! Mardinli saygın, zarif insanların, bolluk içerisindeki çağın nimetlerinden, hizmetlerinden nasip alamayışları kahretmiştir beni! **Temizlik timsali insanların çöp dağları içerisinde yaşamaya mahkûm edilişleri, insanlığa, insanlığın tarifini öğretmiş diyarın insanların terörle anılır olmaları, hangi vicdana sığar Allah’ım diye, kahrolmuşumdur!**

Dedim ya bazı insanlar vardır ki, onları isimleriyle söylerseniz tarif edemez, hakettikleri değeri de ifade edemezsiniz, işte bunlardan biri de bugün Mardin Valisi, aynı zamanda da Belediye başkanlığı görevini sürdürmekte olan Sayın Mustafa Yaman Beyefendidir!

Kendilerini, memleketim Ordu’nun yanı başında, Giresun Valiliği döneminden de bildirdim, ama layıkıyla bilememişim ki, bilmem için Mardin’i görmem gerekmiş! Yaptıklarını yazmayacağım, lütfen **medeniyetler rahmi** Mardin’i gidin görün ve ne demek istediğimi bizzat yerinde müşahede edin!

Sadece şunu yazacağım, oyunumuzun bitiminde bizi otele bırakan şoför arkadaşımıza, “Mardin nasıl bu kadar güzel bir hale geldi?” diye sorduğumda, “Ağabey, Valimiz başka insan, biz ilk kez devleti gördük! İnsanın devletini hissetmesi çok güzelmiş be ağabey!” deyince gözlerim doldu, ama o konuşmaya devam ederek, “Bizi kahvaltıya davet ediyor, hem de evine” demişti. O anlatıyordu ben ağlıyordum! Şahsım, milletim adına, sana **teşekkür** diyorum Sayın Mustafa Yaman Valim...

Karar / Mete YARAR

Afrin Harekatı

Suriye’de inanılmaz gelişmeler yaşanıyor. Bundan iki sene önce bu noktaya gelinebilirmi diye sorsaydınız? Sanırım birçok kişi dalgamı geçiyorsun derdi.

Asimetrik savaşın asimetrik sonuçları diyeceğimiz günler yaşıyoruz. Açıkcası bugün yaşadıklarımızın iki gün sonra değişebileceği de yine unutulmaması gereken bir konudur. İki yıl önceki saflar tamamen değişmiş bir halde. Bu da yaşanacakların aslında daha sert olacağının bir göstergesi.

Herkes Suriye’de kalıcı olabilmek adına daha sert bir politika izlemek istiyor. Düşünce kuruluşları yaşanacakları analiz eder gibi yaparak kamuoyunu hazırlamaya çalışıyor. ABD’li düşünce kuruluşu Rand Corporation, Türkiye’nin terör örgütü PKK/YPG’ye askeri operasyonlarını genişletmesinin iki ülkeyi doğrudan silahlı çatışmaya itebileceği tehdidini içeren bir rapor servis ediyor. “ABD’nin Ortadoğu’daki Stratejik Çıkarları ve ABD Ordusu İçin Sonuçları” başlıklı raporda , Ankara ve Washington arasındaki çıkar farklılıklarının iki ülkeyi çatışmaya sürüklemesinin mümkün olduğu yorumuna yer veriliyor.

Bu grubu daha önce de “İlmli İslam “ diye hazırladıkları raporlardan hatırlıyoruz. Sonuçları bütün İslam dünyasını savuran bu çalışma yetmezmiş gibi şimdi de Ortadoğu için raporlar hazırlamaya başladılar.

Bu rapor içeriği bakımından Trump’ın hazırladığı ulusal güvenlik stratejisi ile de paralellik gösteriyor. Çünkü Trump bu belgede Amerikan ekonomik çıkarlarına zarar verecek her türlü faaliyette askeri güç kullanabileceğini ifade ediyor. İşin trajik tarafı ABD’nin ekonomik çıkar dediği her yerde kan hiç bitmiyor. Peki ABD’nin ekonomik çıkar olarak görmediği herhangi bir faaliyet varmı?

Peki Türkiye, ABD ile Suriye’de nasıl bir çıkar çatışmasına girebilir? ABD’nin çıkar olarak gördüğü konular Türkiye’nin kırmızı çizgileri ise nasıl bir durumla karşılaşacağız?

Görünen o ki Afrin, ABD ile Türkiye’nin karşı karşıya kalabileceği bir alan değil. O nedenle Türkiye bu alanda çok daha rahat bir şekilde manevra yapma imkanı bulabiliyor.

Sayın Cumhurbaşkanı Suriye meselesinin bir bütün halinde çözülmesinin imkansızlığını bilerek sorunları safha safha çözmeye çalışıyor.

Şimdi önümüzde Afrin hareketi var.

Benim öngörüm, hareketin Fırat Kalkanı hareketinden daha farklı bir konseptte icra edileceği. Saha temizliğinden çok nokta temizliğinin yapılacağını düşünüyorum. Dört tarafı kuşatılmış bir alanda yapılabilecek en doğru adım da bu gibi gözüküyor.

İdlib bölgesinde kurulması planlanan 12 kontrol noktasından bugüne kadar üç tanesi kuruldu. Bunlar da Afrin bölgesinde sınır olan noktalar. Daha önceki yazılarımda değindiğim gibi İdlib bir harekattan çok intikal olacak ve istihbarat çalışması şeklinde geçecek demiştim. Bu nedenle emin olmadıkça ilerlenmeyeceğini söylemiştim. TSK plana sadık kalarak süreci yönetiyor.

Afrin için de aynı şeyleri söylemek gerekiyor . PKK Suriye içinde siyasal anlamda yalnızlaştıkça Afrin kendi içinde değişimi gerçekleştirecektir. Bu değişimi halkın yapabilmesi için PKK’nın zayıflatılması gerekmektedir.

Afrin operasyonu için Suriye sınırına konan beton bariyerlerde gedikler açılmaya başlandı. Zaman, artık hükümetin siyasal direktifinin içinde gizli.

Suriye’de işler bölge dışı aktörlerin aleyhine işliyor. Bazen süreci hızlandırmak için yalnızca takviye vermek yeter. Afrin kendisine özgün bir yer operasyonun şekli de ona uygun olacak.

Karar / Hakan

ALBAYRAK

Vahşi Bir İftira

Birleşik Arap Emirlikleri’nin dışişleri bakanı, Medine Müdafaası kahramanı Fahreddin Paşa’nın hırsızlıkla suçlandığı bir tweet’i retweet etti.

Güya Medine ahalisini soyup soğana çevirmiş Fahreddin Paşa!

Sadece o mu?

“İşte Erdoğan’ın dedelerinin Müslüman Araplarla ilişkisi buydu” denilerek, Osmanlı’ya külliyen hırsız damgası vuruluyor o tweet’te.

Tövbe tövbe...

Nesi varmış ki Medine ahalisinin?

Zenginlikten çatlıyormuş da, Fahreddin Paşa ve askerleri o zenginliği yağmalayıp sefa mı sürmüşler?

Öyleyse şu çekirge muhabbeti neyin nesi?

Ali Fuat Paşa anlatıyor:

“Fahreddin Paşa, Medine ve çevresine mevsiminde sık sık yağın çekirgeden zarar yerine faydalanmanın yolunu buldu. O zamana kadar her yağışında mahsulü kemirip yok eden çekirgeleri daha mahsule dokunmadan toplatıp, başta kendisi olmak üzere askerine yedirmeğe koyuldu. Çekirgenin tavasını, kavurmasını, salatasını, karargah tabldotuna koyduran Paşa, kıtalara yaptığı emirlerde herkese bu pek lezzetli yemekleri tavsiye eder ve ‘Elinizde fazla kalır da bana hediye gönderirseniz, memnun olurum’ diye askerlerin mümkün olduğu kadar çok çekirge toplamasını teşvik ederdi.”

Bir de “**Çekirge Emirnamesi**” vardı Fahreddin Paşa’nın.

Şöyle diyordu o emirnamede: “Evlatlarım, herkes çekirge yesin! Çekirgenin serçe kuşundan ne farkı var? Yalnız tüyü yok. O da serçe gibi kanatlı ve uçuyor. Bitkilerle besleniyor, temiz ve taze şeyler yiyor. Hem de tiryaki ve keyif sahibi, tütün ve limondan zevk alıyor. Ayrıca Hicaz, Asir, Yemen ve Afrika bedevilerinin başlıca gıdası çekirgedir. Bedeviler sağlamlıklarını ve zindeliklerini yedikleri çekirgeye borçludurlar. Çekirgeyi develerde büyük zevkle yiyorlar. Dizlerinin

bağı çözümlenlere, basurlulara ve romatizmalılara şifadır. Dün karargah sofrasında çekirge tavası vardı. Arkadaşlarımla beraber yedim ve bunu dil konservesinden daha lezzetli buldum. Hele zeytinyağı ile ve limon suyu ile salatası pek nefis oluyor. Elhasıl, dün çekirgeyi bahçelerden def ve tenkil tedarikini düşünürken, bu gün çekirge geliyor mu diye yollarını gözlüyorum. Hangi mıntıkaya çekirge düşerse tarifim veçhile istifade edilmesini ve bana da hediye olarak çekirge gönderilmesini arkadaşlarımdan rica ederim.”

Hurma çekirdeğine bile dört elle sarılıyordu Fahreddin Paşa ve ordusu. O hususta da bir emirnamesi vardı Paşa'nın: “Bizim yere attığımız her hurma çekirdeği hecin veya develerimizi bir adım daha yürütebilir. Bu surette kıymetini bileceğimiz her hurma çekirdeği, iktisadi muharebede bize zaferi kazandıracak bir mermidir. Develer hurma çekirdeklerinden pek hoşlanıyorlar, seve seve yiyorlar. Bu sebeple bütün zabıt arkadaşlarımdan rica ederim, yediğimiz hurmaların çekirdekleri için birer kutu veya sepet bulunduralım. Neferlerimiz yedikleri hurmaların çekirdeklerini veya şurada burada gördüklerini ceplerinde veya bir torba içerisinde toplayarak zabıtlere teslim etsinler. Ben de asker evlatlarıma buna mukabil, bir okka hurma çekirdeği için yirmi paralık bir tütün paketi veya iki okka hurma çekirdeği için bir kuruşluk tütün paketi verilmesini emrettim.”

Bir emirname daha; ‘kül ve kemik tozu emirnamesi’: “Bugünkü harpte hiçbir şey zayi etmeyerek her şeyden istifade etmek maksadıyla aşağıdaki hususları emrediyorum: Odun, çalı vesaire yakacaklardan husule gelen kül zaruret halinde sabun gibi kullanılabilir. Mahrukattan husule gelen külliyetli toz, yüzde beş nisbetinde potası havi olduğundan, kül ile çamaşır yıkamak ve karavana temizlemek usulü tatbik edilecek. Kıtalarda yeteri kadar odun külü bulunmadığı takdirde en yakın şehirlerden kül tedarik edilecek. Kesilen hayvanlarla ölenlerin kemiklerinden yağlı maddeler, tutkal ve kemik tozu istihsal

edileceğine göre, husule gelen kemikler toplanarak ordu menziline sevk edilecek. Kemiklerin yağlı maddeleri, tutkal istihsal edildikten sonra, yüzde yirmi nisbetinde fosfor havi olan bu kemikler toz haline getirilerek ziraatte kullanılacak...”

Medine-i Münevvere İngilizlerin eline geçmesin diye 2 sene 7 ay boyunca müthiş bir açlık ve yokluk içinde kahramanca savaşan, açlıktan çekirge yiyen, savaşta develeri yaya kalmasın diye yana yakıla hurma çekirdeği toplayan, sabun yerine çalı külüyle yıkanan, tutkal ihtiyacını hayvanların kemiklerinden karşılayan, ziraatte de kemik tozuna kadar düşen Osmanlı ordusunu “Medine-i Münevvere halkının hakkına girmek, mallarını çalmak”la suçlamak ne vahşi bir iftiradır, aman Yâ Rabbî!

HÜRRİYET / Abdulkadir SELVİ

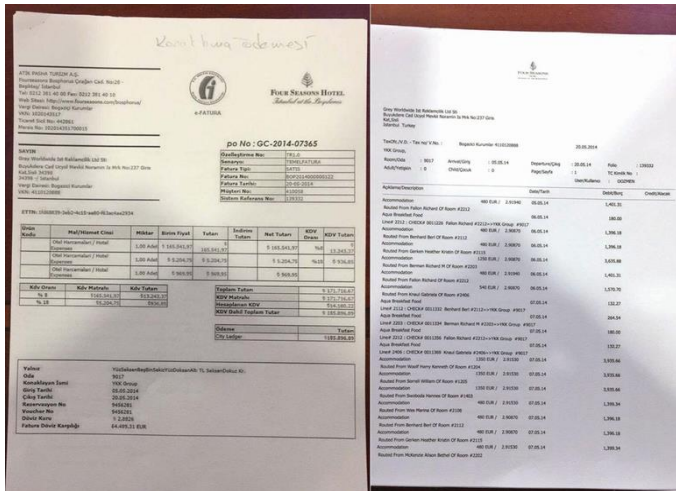
Berman'ın Otel Faturasını FETÖ Ödemiş

ZARRAB davası ilerledikçe, “ABD-FETÖ Ortaklığı” daha net bir şekilde ortaya çıkıyor. Davanın hâkimi **Richard Berman**'ın FETÖ organizasyonu ile Türkiye'ye geldiği ortaya çıkmıştı. **Berman** mahkemede yaptığı açıklamada iddiaları reddetmemiş, Türkiye'yi ziyaretinin tarafsızlığına gölge düşürmeyeceğini ifade etmişti. Ancak yargılama sırasında ısrarla, **Recep Tayyip Erdoğan**'ın ismini almaya çalışması ne denli tarafsız olduğunu ortaya koydu. **Berman**'ın tanıklarının da amaca uygun olarak seçtikleri belliydi. **Reza Zarrab, Tamimi**'ye, “Eğer ABD'de hapsedilmişsen, çıkmak için yalan söyleyeceksin” diyen kişiydi. Diğeri ise FBI-FETÖ ortak operasyonu ile Türkiye'den kaçırılan polis şefi **Hüseyin Korkmaz**, FBI'dan 50 bin dolar aldığını, mahkemenin ise ev kirasını karşılayıp her ay 300 dolar olmak üzere 3 kez para verdiğini açıkladı. 17-25 Aralık operasyonunun yürütüldüğü Mali Şube'de komiser yardımcısı olan **Hüseyin Korkmaz**'ın, “kabineyi burada

toplayacağız” diye yazdığı tespit edilmişti. 17-25 Aralık'ın darbecisi ABD'nin tanığı oldu. FETÖ, bizzat tanıdığı **Korkmaz** için, **“Altın Çocuk”** diyormuş. FETÖ'cü polisler arasında **Korkmaz** için **“Altın Çocuk”** tanımı kullanılıyormuş. FETÖ'nün altın çocuğu ABD'de karşımıza FBI'nın paralı tanığı olarak çıktı.

İşte Otel Faturası

Aslında **Zarrab** davası hâkimi **Berman**'ın FETÖ'yle bağlantısının ortaya çıkması üzerine görevinden çekilmesi gerekiyordu. Çünkü hâkim **Berman**, FETÖ'cü YKK Avukatlık Ortaklığı'nın organizasyonu ile geldiği İstanbul'da **“Adalet ve Hukuk Paneli”**ne katılıyor. **Berman** panelde, **“Tek adam iktidarının tersi olan hukuk devletinin Türkiye’de tehdit altında olduğu bir sır değildir. Bana göre kesinlikle tek adam iktidarı hukuk devleti ilkesi ile değiştirilmiştir”** diye konuşacak kadar tarafsız bir isim! Hâkim **Richard Berman** ile FETÖ ilişkisi sadece bununla sınırlı değil. **Berman**, sempozyumun düzenlendiği Four Seasons Hotel'de 2203 No'lu odada kalmış. **Berman**'ın 6 Mayıs'ta giriş yapıp 1 gecelik kalışı için otele 480 Euro ödenmiş. Kim tarafından? FETÖ'cü YKK Group tarafından. Hâkim **Berman**, Four Seasons Hotel'e ait 20.05.2014 tarihli toplu kesilen faturada yer alan ödeme için açıklama yapma durumunda.

Metin Topuz'un İfadesi

Bu arada dün **Saygılı** ile **Topuz**'un ABD Adalet Bakanlığı Uyuşturucu Mücadele Teşkilatı ile İstanbul Emniyet Müdürlüğü tarafından 20 Eylül-1 Ekim 2012 tarihinde düzenlenen programa katılmak için ABD'ye birlikte gittiklerini yazmıştım. **Metin Topuz** ile **Yakup Saygılı** 21 Eylül 2012 tarihinde saat 04.14'te ABD'ye gitmek üzere İstanbul Atatürk Havalimanı'ndan geçiş yapmışlar. **Metin Topuz** bunu inkâr etmiyor. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na verdiği ifade de **“İstanbul'dan konsolosluk DEA görevlisi James Long, Yakup Saygılı, Yasin Topçu, İbrahim Şener ile birlikte Amerika'ya gittik”** diyor. **Metin Topuz** 30 Eylül tarihinde, **Yakup Saygılı** ise 3 Ekim tarihinde Türkiye'ye dönmüş.

Kayıp Laptop

Bu arada FETÖ'cü polis şefi **Yakup Saygılı**'nın ABD ziyareti sırasında laptop'unu kaybettiğini yazmıştım. Bunu ben söylemiyorum, **Yakup Saygılı** 20 Eylül-1 Ekim 2012 tarihleri arasındaki görüşmelere katılmak üzere ABD'ye giderken, **“İkmal Şube Müdürlüğü tarafından şube müdürlüğümüz hizmetlerinde kullanılmak için tahsis edilen ve tarafımda kullanılan Apple marka DNGYKHFDPK serisi numaralı tablet bilgisayar yolculuk esnasında kaybolmuş olup, yapılan tüm girişimlere rağmen bulunması mümkün olmamıştır”** diye bir tutanak tutuyor. Ne zaman? Tutanağa özellikle tarih atmamış, çünkü hemen ABD dönüşü değil, 17 Aralık'tan sonra tutuyor. Bu arada kendisine bir laptop verilmiş. **“Yerine alınan daha üstün özelliklere sahip Apple marka SDYTJC332DVGJ serisi numaralı tablet bilgisayarın demirbaş kaydının”** yapılmasını istiyor. Bu arada laptop'ı kaybettiğine dair uçakta yapılmış bir işlem de yok.

MİLLİYET / Cemil ERTEM

ABD'nin "Güvenlik" Belgesi: Büyüme ve Kalkınmak, Tehdit

ABD Başkanı Trump'ın adeta bir seçim bildirgesi gibi okuduğu ABD'nin Ulusal Güvenlik Stratejisi belgesi, hem bir müddettir bölgemizde yaşananları hem de önümüzdeki günlerde ekonomide ve dış politikada yaşanacak olanları bize anlatıyor. Esasında bu belge ve bu belgenin sunum şekli ABD'nin, bir önceki yüzyıldaki, mutlak ekonomik ve siyasi gücünün gerilediği gerçeğini artık ABD tarafından da "endişe" ile kabul edilmeye başladığını gösteriyor.

Bu durum, hiç şüphesiz ki küresel ve bölgesel iktisadi-siyasi statükoların hatta temel paradigmanın hızla değişeceği yeni bir dönemi de anlatıyor.

Bir önceki yüzyılda ABD'nin, 2. Dünya Savaşı sonrası inşa edilen kurumlarla yürüttüğü hegemon arabulucu olarak "liberalizmi" yayan ve koruyan büyük abi (Sam Amca) stratejisinin de sonuna geliyoruz.

Kissinger doktrini...

Esasında bu (eski) strateji Henry Kissinger'ın anlatımıyla tam şöyleydi: "Birleşik Devletler, dünyadaki en iyi yönetim sistemine sahiptir ve insanlığın geri kalan bölümü, ancak geleneksel diplomasiyi terk edip, onun uluslararası hukuk ve demokrasiye olan saygısını kabul ederse, barış ve refaha kavuşabilir."

Bu sözler çok açık bir tehdittir. Dünyaya bir tehdittir; yani ya ABD'nin hegemonyasını kabul edeceksiniz ya da barış ve refaktan uzak olacaksınız demektir. ABD'nin hem kadın hem de demokrat dışişleri bakanlardan Madeleine Albright, Clinton döneminde, "Biz güç kullanmak zorundayız, çünkü biz Amerika'yız" derken Kissinger'ın bu yazdıklarını bir başka biçimde söylüyordu...

Kendi çıkarlarını insanlığın ortak çıkarı gibi görmek ve bunun üzerinden her şeyin kendisine tabi olmasını istemek, eğer olmuyorsa, güç kullanmak...

Bu, insan aklına aykırı doktrini Amerika ortaya atıyordu ama bunu BM'de, Çin, Rusya, Fransa, İngiltere de kabul ediyordu. Bu "beşli" bütün bir yüzyıl ve tabii şimdiye değin,

Kissinger'ın yukarıdaki doktrinini -açık ya da örtülü- kabul ettiler. Çünkü var olan dengenin bozulması demek, hem ekonomik hem de siyasal olarak var olanı kaybetmek anlamına geliyordu.

Fazla büyümeyin!

Şimdi Trump'ın büyük bir telaşla, hegemon küresel bir devletin değil, seçim yarışındaki bir partinin seçim bildirgesi heyecanı ile okuduğu "güvenlik" belgesinden de görüyoruz ki ABD'nin mutlak hegemonyası, BM gibi çok taraflılığı ABD hegemonyasına dolaylı olarak dönüştüren kurumlarda da sallanmaya başlayacak. Çünkü Trump'ın güvenlik belgesi, Rusya'yı ve Çin'i kendisi dışında, alternatif nükleer güce ya da potansiyele sahip oldukları için tehdit olarak görmüyor.

Ekonomileri ve teknoloji güçleri, ABD denetiminde ve ABD'nin dayattığı para sistemi dışında büyüdüğü için Çin ve Rusya tehdit olarak görülüyor. Dolayısıyla, güvenlik belgesinde, açıkça Rusya ve Çin'in adı geçse de esasında 90'lı yıllarda IMF denetiminin gelişmekte olan ülkeler için geçersiz olmaya başlamasıyla ilan edilen Washington Uzlaşısı dışında adım atan, ekonomilerini büyüten tüm ülkeler artık ABD için dolaylı tehdit... Ama tersi de geçerli...

Tabii güvenlik belgesinde şöyle garip bir şey de var. ABD, 2. Dünya Savaşı sonrası kurulan ticari ve parasal sistemi ve bunun kurumlarını doğrudan kendi ulusal kurumları ve sistemi kabul ediyor. Ve kendi denetimi dışında büyüyen ülkeleri de kendi kurumlarını kullanarak büyüyen ve ABD ekonomisini tehdit eden ülkeler olarak görüyor. Bunun için de -son zamanlarda daha sık olmak üzere- küresel dolar çevrimini swift uygulaması üzerinden denetlemekle kalmıyor, kısıtlıyor ve para akışını geciktiriyor.

Yeni dönem...

Öte yandan, ABD, küresel ısınmayı tehdit olarak görmüyor çünkü buna karşı alınacak önlemlerin kendi ekonomisini tehdit ettiğini söylüyor ve tüm G-20 zirvelerinin temel ortak vurgusu korumacılık tehdidini açıktan uygulayacağını ilan ediyor.

Esasında bu iktisadi "milliyetçilik" yönelimi, ABD'yi "liberal büyük abi" olmaktan da

vazgeçiriyor. Ancak bunun iktisadi sonuçları itibarıyla dünyanın, kısa ve orta vadede çok çarpıcı siyasi değişimlere gebe olacağını ve bu değişimlerin merkezinde ise Türkiye gibi bölgesel eksen devletlerin olacağını söyleyelim. Zaten bunu tam şimdi Ortadoğu'da izliyoruz. Trump'ın bu "güvenlik belgesi" bütün Avrasya bölgesinde ve spesifik olarak Ortadoğu'da kendi denetimi dışında hiç bir güçlü ulus-devleti istemiyor. Bunun yerine kendi güdümündeki mikro-etnik devletçikleri oluşturup bunları eski petrodolar devletçikleriyle entegre eden ve bunun için de bölgedeki terör yapılarını kullanan yeni ama çok tehlikeli yönelim tam şimdi devrede... Peki, bütün bu gelişmeler Türkiye'ye nasıl bir fırsat ve çıkış sunuyor? Öncelikle şunu söyleyelim; Türkiye, bir önceki yanlış hegemonyanın sınırlarını aşan yeni bir büyüme ve kalkınma perspektifini geliştirmektedir ve bunun kurumlarını da hızla inşa edecektir. Türkiye'deki bütün düzenleyici ve denetleyici kurumların, ekonomiyi yönlendiren-yöneten kurum ve yapıların, bir önceki yüzyılın iktisadi öğretileriyle devam etmeyeceğini göreceğiz. ABD de zaten bunlarla devam edemiyor.

MİLLİYET / Tunca BENGİN

Esad PYD ile Savaşmaya Kararlı

Esad'ın uzun süre ittifak içinde olduğu terör örgütü PYD/PKK'yi hedef alan sözleri Suriye'de bir şeylerin değiştiğini, değişeceğini gösteriyor. Özellikle de çözümde federasyon formülüne odaklanan ABD açısından. Çünkü Esad'ın çıkışı buna karşı ve PYD'yle savaşırım tonunda. Tabii ne kadar samimi olduğuyla bağlantılı olarak. Dün bu durumu 2015'te Suriyeye giden Vatan Partisi heyetinde bulunan Genelkurmay İstihbarat Dairesi eski Başkanı Em. Korg. İsmail Hakkı Pekin'e sordum. Öncelikle de Esad'ın, PYD/PKK için sarf ettiği vatan hainleri sözlerinin ne anlama geldiğini. Yanıtı şuydu: "PYD ile savaşacağını, yani PYD ile federasyon yapmayacağını gösteriyor. Bunları Rusya başbakan

yardımcısıyla yaptığı görüşmeden sonra açıklayarak da Rusya'nın desteğini arkasına aldığı dünyaya duyuruyor. Zaten federasyon istemediklerini 2015'teki görüşmemizde bize de söylemişti. Bugüne kadarki görüşülebilir açıklamaları tamamen gaz almak amaçlıydı. Ama değişen ortamda Esad PYD ile savaşmayı göze alıyor çünkü karşısında çok fazla güç kalmadı, PYD var bir tek şu anda."

PYD ile yakın ilişki içerisindeydiler ama? Onlar taktik ilişkilerdi. Hatta Esad diğer muhaliflerle savaşabilmek için o bölgeden güçlerini çekti. PYD de iki sene kadar bir şey yapmadı, bekledi, Esad'ın durumunun kötü olduğunu görünce de ABD'yle işbirliğine girdi, o bölgeleri ele geçirdi. Şimdi Esad güçlendi ve gerekeni yapacak PYD'ye. Bu hep böyledir zaten gücünüz yokken daha çok anlaşma yoluna gidersiniz ama öbür tarafı alt edecek gücü elde ettikten sonra da bu lafları söylersiniz.

ABD binlerce TIR silah verdi. Esad'ın PYD'ye gücü yeter mi?

"Esad'ın sözleri aynı zamanda Türkiye'ye de bir mesaj.

'Benim bütünlüğüm için gelin bana yardımcı olun, ben PYD'yi istemiyorum, PYD ile savaşacağım' diyor. Türkiye için de büyük bir fırsat bu. Yani PYD'yi ortadan kaldırmak için Esad'ı desteklemek önemli. Çünkü ABD'nin bu kadar çok silah dağıtmasının o bölgede güç kurmasının nedenlerinden bir tanesi çekildiği andan itibaren orayı cehenneme döndürmek. Yani Suriye'de bir savaş daha başlayacak. Onun için Türkiye'nin o yangın çıkmadan Esad'la işbirliği yaparak bu yangını söndürmesi gerekiyor."

O bölgede PYD'nin kalıcı olmasının mutlaka önlenmesi gerektiğine dikkat çeken Pekin, devam ediyor: "Yoksa şöyle bir durum ortaya çıkıyor; İsrail, Suudi Arabistan, Körfez ülkeleri, Mısır dahil buna daha sonra Rumlar falan da eklenebilir. Bunlar bölgede bir merkez meydana getirip Türkiye'yi ve İran'ı dışlayıcı bir politika izleyebilirler. Ve Türkiye'yi zor durumda bırakabilirler."

Nasıl? "Türkiye de Katar ve İran gibi karşı tarafa alınacak, cihatçı grupları desteklemekle suçlanacak. Şu anda büyük ihtimalle PYD'nin

dışında başka cihatçı gruplar da hazırlanıyor olabilir. Zaten altyapısı var bunun. Tabii istihbarat örgütleri yeni baştan bir şey yaratmazlar ama daha evvel olan örgütlerin başına kendi adamlarını sokmak suretiyle kendi politikalarını uygulatırlar. Büyük ihtimalle önümüzdeki günlerde başka cihatçı örgütler çıkacak yani bu nerede başlar bilemiyorum ama Türkiye'nin başına bir de böyle bir bela gelecek diye de değerlendiriyorum...”

MİLLİYET / Güneri CİVAOĞLU

Medine Kahramanı

Medine'yi 2 yıl 7 ay boyunca koruyan Osmanlı Kuvvetleri'nin komutanı Fahreddin Paşa “efsane askerdi.”
“Türk Kaplanı”, “Çöl Kaplanı”, “Medine Kahramanı” lakaplarıyla anılırdı.
Iraklı bir “densiz” tweet atmış.
“Fahreddin Paşa'nın Medine'deki kutsal emanetleri çaldığını, İstanbul'a kaçırdığını” iddia etmiş. Ve şöyle bir küstahlıkta bulunmuş: “İşte Erdoğan'ın dedelerinin, Müslüman Araplarla ilişkisi buydu(!)”
BAE (Birleşik Arap Emirlikleri) Dışişleri Bakanı Abdullah bin Zayed de edepsizliği bu tweet'i paylaşarak sürdürmüş bulunuyor.
Bu saldırganlık Türkiye'yle Suudi Arabistan ve BAE arasında makasın açılmakta olduğunun bir yeni göstergesidir.
Önce... İşin aslı...
İngilizlerin kışkırttığı, silah ve paraıyla desteklediği Şerif Hüseyin Osmanlı'ya isyan bayrağını açmıştı.
Ünlü casus Lawrence'ın başrolü aldığı bu oyunda Şerif Hüseyin'e “Arabistan Krallığı” vaat edilmişti.
Şerif Hüseyin'in başını çektiği Arap Vahabileri ele geçirdikleri her yeri yakıp yıkıyordu.
Türbeler, kutsal yazmalar da onların hedefleriydi.
Bu nedenle Fahreddin Paşa kuşatma altındayken, kuvvetlerinden iki bin kişiyi ayırdı. Medine'deki kutsal emanetleri İstanbul'a ulaştırmakla görevlendirdi.

Bunlar şimdi Topkapı Sarayı'nda “kutsal emanetler” özel bölümünde koruma altındalar.

Fahreddin Paşa “barbar Vahabilerden” kurtarmasaydı kutsal emanetler ya yok edilecekti ya da büyük olasılıkla İngilizler tarafından Londra'ya gönderilecekti.

British Museum'da olacaktı.

“Hırsızlık” ne demek?

Medine o sıralarda “Osmanlı toprağıydı” ve -talan edilmekten ya da İngilizlerin eline geçmesinden kurtarmak için- halifenin şehri Osmanlı başkentine gönderilerek korumaya alınmıştır. Kuşatma sırasında “Mondros Mütarekesi” imzalanmıştı.

Sultanın hükümeti bu mütareke gereği

Fahreddin Paşa'ya “teslim olması” emrini göndermişti. Fahreddin Paşa buna rağmen bir süre daha direndi.

Aç askerlerine “Peygamber sünneti” olarak “çekirge yemelerini” bildirdi.

2 yıl 7 aylık kuşatma sonrasında artık daha fazla dayanabilmek mümkün değildi.

Fahreddin Paşa, kalan kuvvetlerini Hz.

Muhammed'in kabri önünde topladı.

Kılıcını kabrin üzerine koyarak teslim oldu.

Sonrasında... İngilizler tarafından bir süre Malta Adası'nda esir tutuldu.

İstanbul'da işgalci İngilizlerin kurdurduğu hükümetin Kürt Nemrut Mustafa Paşa Divan-ı Harbi tarafından ölüme mahkûm edildi.

Ankara hükümetinin bastırmasıyla kurtarıldı ve Kurtuluş Savaşı'nda Fransızlara karşı kahramanlık menkıbesini sürdürdü.

Bütün bunların sorumlusu Şerif Hüseyin ise isyanının ve İngilizlerle işbirliğinin mükâfatını istediği gibi alamadı.

Arabistan Krallığı'nı İngilizler Suudi ailesine verdiler.

Şerif Hüseyin'e ise küçük bir coğrafyada kurulan Ürdün Krallığı'nı verdiler.

Şimdi Vahabiler gene tarihin tekerrürünü oynuyorlar.

Bu kez arkalarını İngilizlere değil, ABD'ye dayamış bulunmaktalar.

ABD'nin Kudüs hamlesine karşı İslam dünyasında Türkiye'nin aldığı inisiyatifi böyle “zırvalarla” zehirleme çabasındalar.

TÜRKİYE / Fuat UĞUR

Türkiye'deki Laiklik 1905 Fransa'sından Kalma Ve Dogmatikti

Başlıktaki söz bana değil, Fransa'nın **İstanbul Başkonsolosu Bertrand Buchwalter**'a ait.

Önceki gün **Marmara Üniversitesi Uluslararası Ofisi** tarafından düzenlenen “**Fransa’da Müslümanlara Yönelik Ayrımcılıklar**” başlıklı panele konuşmacı olarak katıldım. **Prof. Dr. Talip Küçükcan** ile gazeteci ve Cumhurbaşkanı Başdanışmanı **Saadet Oruç** ile birlikte. **Prof. Dr. Nuri Tınaz** öncülüğünde, ekip görevlilerinin haftalarca Fransa’da kalarak derledikleri argümanlar ve saha çalışmaları raporları eşliğinde çok kapsamlı bir araştırmanın ilk kez tanıtılmasıyla ilgiliydi bu panel.

Salondaki dinleyiciler arasında **Fransa’nın İstanbul Başkonsolosu Bertrand Buchwalter** da vardı.

Fransa’da artık Müslümanlar öyle uygulamalarla karşılaşılıyorlar ki Fransız devleti bunları birer yüz kızartıcı suç olarak niteleyerek ırkçılıkları nedeniyle sorumlular hakkında ağır cezasal yaptırımlar uygulamak zorunda.

İyi de kime söylüyoruz biz bunu? Kibarlıktan Nazi partisi demek yerine aşırı sağcı parti diye tanımladığımız **Front National** (Ulusal Cephe) partisinin, Führer’leri **Marine Le Pen**’in liderliğinde **yüzde 25 oy** aldığı, sağ partilere oy verenlerin çoğunluğunun da yabancı düşmanı olduğu bir ülkenin yönetimine mi? Üstelik bu ülkenin **jakoben laiklik temelleri** üzerine kurulduğu düşünülürse durumun ne denli vahim olduğunu anlayabilirsiniz.

İrkçilik tepeden aşağıya, kamusal alandan devlete, polis teşkilatından üniversitelere

kadar sinmiş durumdaysa yapılacak ne olabilir?

Araştırmadan bir örnek:

Paris Üniversitesi 8’de Vincennes-Saint Denis’de tarih bölümünü kazanan başörtülü bir öğrenci, kayıt görevlisi fanatik **tarafından “O kafadaki şeyle seni asla bu okula kaydetmeyeceğim”** denilerek reddedildi. Aynı üniversitede psikoloji bölümünde **bir öğretim üyesinin** sınıftaki başörtülü bir Müslüman öğrenciyi işaret ederek “**Başörtülü kız burada oldukça ders vermeyeceğim**” demesi ve üstelik rektörlük tarafından öğretim üyesinin değil de kız öğrencinin uyarılması bir başka ilginç vaka.

Geçen yıl **Cannes plajlarında** bir Müslüman kadın **burkini** denilen kapalı mayoyu giydiği için polisler tarafından **para cezasına** çarptırıldı.

Le Cenacle adlı bir lokantanın sahibi olan **Jean Baptiste Depreu** adlı bir kişi de iki başörtülü kadına servis yapmayı reddederek onları dışarıya çıkmaya zorladı. Bir okul yönetimi çocuklarını almak üzere **okula gelen annelerin** okul kapısında bile **başörtülerini çıkarmalarını** istedi. Onlarca örnek toplamışlar bu araştırmaya katılan görevliler.

Panelde sıra bana geldiğinde **Hülya Beyazıt** adlı bir kadının 5 çocuğunun elinden alınmasıyla ilgili korkunç olayı anlattım. Bu olayı **Türkiye gazetesinde** yayınlamıştım. Konuşmamda Fransa’da geçmişi yüzyıllara dayanan ve **adına laiklik denen bir din** üretildiğini, bu dinle bir yaşam biçimi, kültür oluşturulduğunu belirterek “*Bu laiklik dini, başka inanç sistemlerine ait insanları baskılıyor ve onları ya benim gibi ol ya da cezalandırılırsın ikilemiyle baş başa bırakıyor. Bu baskıcı laiklik anlayışının da nasıl kolaylıkla ırkçılığa ve faşizme evrilebildiğini siyasal arenalarındaki*

partilere baktığımızda kolaylıkla görebiliyoruz” dedim.

Türkiye’nin de ancak son 4-5 yıldır terk etmeye başladığı bu tarz laiklik anlayışının da aynen Fransa’dan ithal edildiğini sözlerime

ekledim. Nitekim o süreçlerde ve son olarak da 28 Şubatlarda beyinleri tutsak edilen insanlar bugün aynı “**laiklik takıntısı**” nedeniyle hâlâ başörtülülere ve dindar insanlara zor tahammül edebiliyorlar.

Ama daha da kötüsü ülkemize gelen göçmenlerden yola çıkarak bir nevi **yeni türden ırkçılık** üretebiliyorlar.

Panelin bitiminde Fransa İstanbul Başkonsolosu **Bertrand Buchwalter** bana gelerek “**Siz öyle bir Fransa anlatıyorsunuz ki o Fransa artık yok. Sizin söylediğiniz ve Türkiye’nin ithal ettiği laiklik anlayışı Fransa’da 1905’ten kalma. Biz o dogmatik laikliği çoktan terk ettik**” dedi. Ona bu panelin konusu olan **araştırmadaki verilerin** aynı şeyi söylemediğini tekrar ettim.

Sayın Konsolos’un 2013-2014 yıllarında yaşanan Hülya Beyazıt olayı ile ilgili olarak da söyleyeceği bir şey vardı ve orada haklıydı. Kendisine bu konuda **hiçbir Türk kurumundan bilgi gelmediğini ve ikaz edilmediğini** belirtti.

Çünkü Hülya Beyazıt’ın başına gelenleri eğer ben yazmasaydım ve **Cumhurbaşkanlığı bu konuya el atmasaydı** ne Dışişleri Bakanlığı ve Fransa’daki Türk elçiliği ne de bu konuların sorumluluğunu üstelen **Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar**

Başkanlığı ilgilenecekti. Bu yüzden bırakın çaresiz kadına avukat tutmayı, Fransa’nın İstanbul Başkonsolosluğuna bilgi bile vermemişlerdi.

İğneyi arada sırada kendimize batırsak daha az yanlış ve eksik iş yaparız kaydıyla bunu bir kere daha hatırlatayım dedim.

TÜRKİYE- Batuhan YAŞAR

2018 Senaryoları... Çatı Adaya Karşı...

Siyasi kulisler hareketli.

Birçok şey söyleniyor, konuşuluyor...

İç siyaset ve dış politika iç içe girdi.

Hiçbir konu birbirinden ayrı veya bağımsız değil.

FETÖ’nün ABD’deki davası sarpa sarınca işler değişti.

‘Nasıl manevra yapar da davayı yenileriz’ planları çoktan yapıldı.

Zarrab davası tamamen “**iç siyaseti ve 2019 seçimlerini etkilemek**” üzere kurgulandı...

Şimdilerde davayı devam ettirmenin, ikincisini açmanın yolları aranıyor.

Hoş Geldin Eski Savcı

Dünyanın neresinde görülmüştür?

Davaya bakan, emekli savcı hooop kapıdan içeri girsin:

-“Ne yaptınız çocuklar? Görünüşe bakılırsa çok da iyi gitmiyorsunuz. Size böyle mi bıraktım... İçine ettiniz kahrolası davanın...”

Komedi ötesi.

Onu da bırakın yargı bağımsızlığını etkileyen bir durumla karşı karşıyayız.

O kadar cesurlar ki bunlar umurlarında bile değil.

-‘Yeter ki Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’a bir şekilde ulaşalım, Türk ekonomisine darbe vuralım’ derdindeler.

ABD Başkanı Trump tarafından görevden alınan Preet Bharara sadece “**ne oluyor**” diye mahkeme salonuna gelmedi tabii ki:

-Bharara tecrübeli... Jürinin nasıl etkileneceğini çok iyi biliyor... Taktik verdi, yeni yol haritasını belirledi.

-Hâkim Berman bile son günlerde ‘ben nasıl bir davaya(!) düştüm’ diyerek etraftan medet ummaya başlayınca Bharara olaya el koydu. Çekingen davranışlar içine giren Hâkim Berman’ı cesaretlendirdi.

-‘Sakın ha davayı düşürmeyin’ dedi.

-‘Merak etmeyin 2’nci davayı açarız işi orada bitiririz’ yolunu gösterdi.

Gerçekten ilginç olaylarla karşı karşıyayız. ABD Ankara Büyükelçiliğinden yapılan ‘2019 başına kadar vize yok’ açıklamasını nereye koyacağız?

Olay vizeye kadar düştüyse zaten diyecek bir şey yok.

Bütün bu olanlar birbiri ile ilintili.

New York’taki dava hukuk adamlarına göre çoktan düşmeliydi.

Ama çok iyi biliyoruz ki ABD ‘at

pazarlığı’ yapmayı sever.

Bakalım zorlaya zorlaya davayı nereye kadar götürebilecekler...

Erken Seçim Var Mı Yok Mu?

Yeni değil, CHP 6 aydır erken seçim tartışmalarını gündemde tutmaya çalışıyor. Bunu başardı da.

Buna karşılık Cumhurbaşkanı Erdoğan ve AK Parti her fırsatta 'erken seçim yok' mesajı veriyor.

Bir defa AK Parti’nin, genel seçimlere göre daha düşük oy aldığı yerel seçimleri öne çekmeyeceğine kesin gözüyle bakabiliriz...

Peki Cumhurbaşkanlığı ve milletvekili seçimleri öne alınabilir mi?

Şu an AK Parti 'erken seçim' diye bir şeyi konuşmuyor.

İttifak ve seçim barajı konusu da birinci önceliği değil.

Hükûmetin

gündeminde ‘Cumhurbaşkanlığı Hükûmet Sisteminin teknik uyum düzenlemeleri’ var...

Mart 2018’e kadar bu işlerin bitirilmesi hedefleniyor.

İttifak konusu, zamanı gelince, seçimlerin hemen öncesinde konuşulacak, değerlendirilecek...

Baraj meselesi de öyle.

‘Dar bölge’ değil de **‘daraltılmış**

bölge’ seçim sistemi getirilirse zaten ortada baraj filan kalmayacak.

Anayasa değişikliğine eklenen madde ile bu düzenlemeler seçime 4 ay kala bile yapılabileceği için acele etmeye gerek yok.

2014 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ve son referandumda CHP “Çatı Aday” ve “Hayır Cephesi” oluşturmuştu.

Kulislerde CHP’nin Cumhurbaşkanlığı seçimlerini 2’inci tura bırakabilmek için aynı yolu deneyeceği konuşuluyor.

CHP’nin HDP, Saadet Partisi ve Meral Akşener’in İyi Partisi ile iş birliği yapacağına kesin gözüyle bakılıyor..

‘Hayır’ Cephesine Karşı ‘Cumhur İttifakı’...

Dediğimiz gibi AK Parti’nin gündeminde erken seçim ve ittifaklar yok.

Kulislerde konuşuluyor olması bir şeyi değiştirmiyor.

Zaten İyi Parti’yi hiçbir şekilde muhatap almıyor.

MHP ile birçok konuda zaten uzun süredir ortak hareket stratejisi var.

BBP için de benzer şeyler söylenebilir.

Seçimler yaklaştıkça ‘Hayır’ cephesi içinde başka aktörleri görmemiz de muhtemel.

Hazırlık yapanlar var.

Daha önce yazmıştık...

Safların sıklaşması için beklentilerin karşılanması gerekli.

New York davasındaki gidişat ‘hayır’ cephesine yeni istikametler çizebilir.

Emin olun 2018 her bakımdan hareketli geçecek...

TÜRKİYE / Nebi Miş

Trump Denemeye Devam Edecek

Trump seçim kampanyasına başladığında, anaakım Amerikan medyası onu “sistem dışı bir aday” olarak etiketleyip kazanma ihtimali olmadığını söylüyordu. Seçim kampanyasında verdiği sözlerle alay ediyorlardı. Bu kadarı da olmaz serzenişleri ağırlıktaydı. Trump’ın karşıtları, onun düşüncelerinin, iddialarının, gerçek dışı, gülünç ve sorumsuz olduğunu vurguluyorlardı.

Seçimi kazanma ihtimali artınca, verdiği sözleri gerçekleştirip gerçekleştiremeyeceği

tartışmasında, iktidara gelince daha sorumlu davranacağı ve “taç giyen başın akıllanacağı” belirtiliyordu. Dış politika uzmanları “ABD’nin bir devlet siyaseti vardır. Kim gelirse gelsin dış politikanın genel çerçevesi değişmez” diyordu. Daha önceki başkanlardan örnek verenler, iç politikada başkanların manevra alanlarına atıf yapıp, ama dış politikada ABD müesses nizamının çizdiği çerçeveden başkanların çıkamayacağını vurguluyorlardı.

Trump seçim vaatlerinde ve sonrasında “Amerika’yı yeniden büyük yapmak” için ABD’nin tüm kurulu düzenini yeniden dizayn etmek gerektiğini sürekli tekrarladı. İçeride kurulu düzen ve dışarıda küresel statüko ile mücadele edeceği sözünü verdi. Uzlaşma ile değil savaşarak, ittifak kurarak değil, mevcut ittifakları sorgulayarak “önce Amerika” idealini gerçekleştireceğine dair bir algı oluşturdu.

İktidarının ilk haftasından itibaren seçim döneminde verdiği sözlerle ilgili kararlar aldı. Göreve başlar başlamaz, 7 Müslüman ülkeye yönelik vize yasağı kararnamesini imzaladı. İç politikada “Obamacare” gibi bazı alanlarda sözünü yerine getiremese de dış politikayı ilgilendiren birçok konuda küresel ve bölgesel düzlemde derin etkileri olan ya da olacak adımlar attı. Örneğin Kudüs’ü İsrail’in başkenti olarak tanıdığını açıklaması, Trump için bir seçim vadinin yerine getirilmesinin ötesinde, yeni bir istikrarsızlık dalgası başlattı. Aslında sözü, ABD Başkanı Trump’ın açıkladığı yeni güvenlik strateji belgesine getireceğim. Bu belgede çerçevesini çizdiği politika tercihini ne derece realize edebileceği ile ilgili soruları cevaplayabilmek için, seçim vadinin gerçekleştirmeye yönelik bu güne kadar attığı adımlara bakmanın yeterli olacağını vurgulayacağım.

Trump göreve gelen diğer başkanlardan daha hızlı bir şekilde kendi güvenlik strateji belgesini açıkladı. Bu belge ile ilk defa,

kampanya sürecinden bu yana farklı parçalarını açıkladığı “önce Amerika” söylemi ile işaret ettiği politikasının çerçevesini derli toplu bir şekilde sundu.

Amerikan ekonomisinin korumacılık temelinde güçlü olmasının öncelendiği güvenlik stratejisinde, Rusya ve Çin, ABD’nin çıkarlarına meydan okuyan iki büyük güç olarak açıkça zikredilmekte. Bu zaten Başkan Trump olmasa bile, ABD güvenlik stratejisinde öne çıkabilecek bir başlık. Ama Trump belgesinde bu başlıkta dikkat çeken husus, Çin ve Rusya’nın dünya siyasetinde öne çıkmasının ve güçlenmesinin sorumluluğunun geçmiş Amerikan yönetimlerine yüklenmiş olması.

Belgede, İran ve Kuzey Kore’nin, nükleer silah peşinde koşan ve terörizmi destekleyen “haydut devletler” olarak, mücadele edilmesi gereken düşmanların başında olduğu vurgulanıyor. Uluslararası terörizmle mücadelenin kararlılıkla devam edeceği de üzerinde durulan konulardan biri.

Belgede, daha önceki güvenlik strateji belgelerinin aksine, “ittifak stratejisi” ve “müttefiklik ilişkisi” öncelenmiyor. İş birliği yerine rekabet temelli bir politikaya öncelik veriliyor... Amerikan “yalnızlığı”nın altı çiziliyor. ABD’nin “ekonomik güvenliği”ni tehdit eden unsurların bertaraf edileceği sözü verilirken, iklim, sağlık gibi konular es geçiliyor.

Uluslararası ilişkiler uzmanlarının birçoğu, başkanların stratejik güvenlik belgelerinde açıkladığı birçok konunun, sonradan kitap sayfalarında kaldığını belirtse de, bu son belge aslında Trump’ın düşüncelerinin ve şimdiye kadar uygulamaya çalıştığı politikanın kâğıda aktarılmış hâli.

Yani Trump en azından deneyecek.